

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego ISSN 2081-6367
Nr 1 (265) 6 stycznia 2014

Powstań! Świeć, bo przyszło twe światło i chwała Pańska rozbłyśka nad tobą. Bo oto ciemność okrywa ziemię i gęsty mrok spowija ludy, a ponad tobą jaśnieje Pan, i Jego chwała jawi się nad tobą. I pójdą narody do twojego światła, królowie do blasku twojego wschodu. Podnieś oczy wokół i popatrz: Ci wszyscy zebrani zdążają do ciebie. Twoi synowie przychodzą z daleka, na rękach niesione twe córki. Wtedy zobaczysz i promienieć będziesz, a serce twe zadrży i rozszerzy się, bo do ciebie napłyną bogactwa zamorskie, zasoby narodów przyjdą ku tobie. Zaleje cię mnogość wielbłądów - dromadery z Madianu i z Efy. Wszyscy oni przybędą ze Saby, zaofiarują złoto i kadzidło, nucąc radośnie hymny na cześć Pana. Iz 60,1-6

Rok 2013 Rokiem św. Jana z Dukli

Rok Rodziny w Metropolii Katowickiej – 1 XII 2013 – 28 XII 2014

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audycja ogólna – środa 11 XII 2013 r.

„Drodzy polscy pielgrzymi. Zbliżając się do świąt narodzenia Bożego Syna, przygotowujemy się również do Jego ostatecznego przyjścia. Mimo perspektywy sądu napęła nas radość płynąca z nadziei, że miłosierny Pan zaliczy nas do grona sprawiedliwych, przemieni łaską świętości i wprowadzi do swojej chwały. Niech ta nadzieja dodaje nam odwagi i umacnia w dobrym każdego dnia naszego życia. Z serca wam błogosławie!”

Audycja ogólna – środa 18 XII 2013 r.

„Pozdrawiam serdecznie Polaków: was tu obecnych, waszych rodaków w kraju i za granicą. Już wkrótce nasze serca przeniknie radość Wigilii i świąt Bożego Narodzenia. Zostawiając wolne miejsce przy wigilijnym stole pomyślimy o biednych, głodujących, samotnych, bezdomnych, zepchniętych na margines życia, doświadczonych wojną, zwłaszcza o dzieciach! W nich także obecny jest Jezus, Syn Boży, który stał się człowiekiem. Otwórzmy dla nich serca tak, by nasza radość stała się ich udziałem. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.” *Źródło, nr 1, 5 I 2014, str. 3*

Audycja ogólna – środa 8 I 2014 r.

„Dziękuję wam za wszystkie życzenia bożonarodzeniowe, jakie wraz z modlitwą nadesłaliście mi z Polski i ze wszystkich stron świata, z serca je odwzajemniam i proszę nowo narodzonego Pana o Jego błogosławieństwo dla was i dla waszych rodzin. Niech Jego łaska stale wam towarzyszy!”

<http://pl.radiovaticana.va/news/>

Śp. Ks. prałat Herbert Hlubek
23.08.1929 Borucin - 20.12.2013 Gliwice

Fot. Andrzej Krupa

N E K R O L O G

20 grudnia 2013 r. odszedł do Pana w wieku 84 lat

Ś.P.

KS. PRAŁAT
HERBERT HLUBEK

Członek Honorowy KIK w Katowicach,
kapelan sekcji KIK w Gliwicach,
duszpasterz akademicki, organizator Tygodni Kultury
Chrześcijańskiej w Gliwicach;
ceniony rekolekcyjista i spowiednik
– pobudzał do samodzielnego myślenia.
Dziękujemy Bogu za jego obecność wśród nas.

Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach

**Ks. prał. Herbert Hlubek
odszedł do Domu Ojca**

Ksiądz Prałat Herbert Ludwik Karol Hlubek urodził się 23 sierpnia 1929 roku w Borucinie w powiecie raciborskim, w gminie Krzanowice, jako syn Heleny z domu Czernik i Karola, który był nauczycielem i organistą. Został ochrzczony w Borucinie, a bierzmowany w Wałbrzychu w 1941 roku. Szkołę podstawową ukończył w Bojanowie koło Raciborza, maturę uzyskał w Gliwicach. W 1949 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Nysie, a święcenia kapłańskie przyjął 20 czerwca 1954 r. w katedrze w Opolu z rąk ks. bpa Zdzisława Golińskiego.

Następnie pracował jako wikariusz w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Niemodlinie (do 1956 r.). W latach 1955-1957 studiował filozofię przyrody u bardzo cenionego ks. prof. Kazimierza Kłósaka na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W tym też czasie poznał ks. Józefa Tischnera. W związku z popaździernikową odwilżą 1956 roku katecheza wróciła do szkół i ks. Herbert Hlubek, odwołany przed zakończeniem studiów, został katechetą w liceum w Zabrze. Na życzenie biskupa zrezygnował też z wyjazdu na studia do Louvain.

W latach 1957-1961 był wikarym i katechetą w parafii św. Anny w Zabrze. Zatrudniony był jako katecheta (do roku 1960) w Liceum Ogólnokształcącym nr 1 przy ul. Floriana (wcześniej „wyróżnionym”: tzw. TPD, a później imieniem Lenina). Dyrektor liceum – czyniąc trudności – oświadczył, że nie ma pieniędzy dla katechety, na co ks. Hlubek stwierdził, że ich nie potrzebuje i uczył za darmo. Po pół roku okazało się, że dyrektor nie może rozliczyć budżetu szkoły i ksiądz ma wziąć wynagrodzenie. Wtedy ks. Hlubek przeznaczył je na stypendium dla biednego ucznia (relacja Bożeny P.).

Przed kościołem na Harendzie – 1960 r.

Od 1958 roku prowadził duszpasterstwo studentów Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrze – Rokitnicy, a także studentów Politechniki Śląskiej i uczelni katowickich - mieszkających w Zabrze. Ks. Hlubek sprawował Msze św., głosił konferencje i prowadził rekolekcje przy kościołach Najświętszego Serca Pana Jezusa w Zabrze Rokitnicy i św. Kamila w Zabrze, natomiast nadal mieszkał w budynku plebanii przy kościele św. Anny w Zabrze.

Orla Perć 1960 r.

Od 1964 roku, z nominacji ks. bpa Franciszka Jopa (23 czerwca), został duszpasterzem akademickim w Administracji Apostolskiej Śląska Opolskiego (diecezja opolska została powołana na mocy bulli Pawła VI "Episcoporum Poloniae coetus" z 28 VI 1972 r.). Był duszpasterzem akademickim w diecezji opolskiej do 1992 r. Słynną stała się jego biblioteka na poddaszu plebanii kościoła św. Anny w Zabrze, najbardziej znana ze spotkań dyskusyjnych o przeczytanych książkach. Wśród licealistów wychował pokolenie studentów. Grono zainteresowanych posługą kapłańską, potrzebujących rozmowy, książek, wiedzy i porady duchowej było liczne.

Wołosate 1965 r.

Wołosate 1966 r.

Częste odwiedziny studentów na parafii związane były z każdorazowo dwukrotnym schodzeniem z pokoju na poddaszu na parter i powrotem na górę, co z pewnością miało wpływ na kondycję ks. Herberta Hlubka. Mimo ascetycznego trybu życia, doskonale sobie radził z ciężkim plecakiem w czasie studenckich wakacyjnych wędrówek, które w praktyce były rekolekcjami. Wędrował ze studentami początkowo w Tatrach, od 1965 roku po Bieszczadach. Do Gliwic poszła za nim sława wspaniałego kapłana, spowiednika, duszpasterza, rekolekcjonisty, właściciela biblioteki niespotykanych i niedostępnych gdzie indziej książek.

20 listopada 1972 r. został oddelegowany do parafii Wszystkich Świętych w Gliwicach i objął opieką duszpasterską studentów Politechniki Śląskiej. Nadal wspomagał duszpasterstwo Śląskiej Akademii Medycznej. W 1973 r. (dekret z 6 X 1973 r.) został skierowany do parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Raciborzu, gdzie pełnił funkcje: wikariusza, administratora a następnie proboszcza do 15 listopada 1974 r. 11 lipca 1975 roku otrzymał tytuł dziekana honorowego, a 31 listopada 1981 r. godność kapelana Ojca Świętego. Był długoletnim członkiem Rady

Wydziału Duszpasterskiego diecezji opolskiej (1978-1983) i Rady Kapłańskiej diecezji gliwickiej (1992-2008), pełniąc równocześnie funkcję pierwszego w historii diecezji gliwickiej diecezjalnego duszpasterza akademickiego (1992 – 13 września 2005).

Od 1981 r. ks. prałat Herbert Hlubek był kapelanem sekcji gliwickiej Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach, która ma swą siedzibę przy parafii Wszystkich Świętych, gdzie już wcześniej mieszkał. W 1998 r. otrzymał godność Członka Honorowego KIK w Katowicach. Swoją wiedzą, doświadczeniem i zapałem ewangelizacyjnym służył członkom KIK poprzez cotygodniowe Msze św., spotkania i wykłady w Gliwicach, wrześniowe rekolekcje w Kokoszycach i Brennej oraz Rekolekcje Cisy w Zabrze. W Gliwicach organizował Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej. Dla członków katolickiego stowarzyszenia „Odrodzenie”, którego był kapelanem, prowadził rekolekcje w Zabrze-Biskupicach.

Od 1994 roku był asystentem kościelnym Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Gliwickiej, a od 1995 roku kościelnego radia katolickiego Puls (potem Plus). Jako emeryt, od 1994 r. nadal rezydował przy parafii Wszystkich Świętych w Gliwicach. W 2001 został pierwszym laureatem Nagrody im. Księdza Józefa Tischnera za inicjatywy duszpasterskie. Przyjęcie nagrody skonsultował z przełożonymi, a pieniądze z nią związane przeznaczył na hospicjum w Gliwicach. Jego wychowankowie napisali dwie książki. „Szukam, nie wiem, pytam” – to tytuł książki, którą absolwenci Duszpasterstwa Akademickiego przygotowali na 50-lecie kapłaństwa, obchodzone w 2004 roku. Podtytuł tej książki jest następujący: „Wykłady i homilie ks. Herberta z lat 1974 – 2004 spisane przez Jego uczniów.

Spis treści

Duchowy wymiar życia
Najważniejsze przykazania
Dlaczego kochamy Boga
Rady ewangeliczne
Cisza
Modlitwa

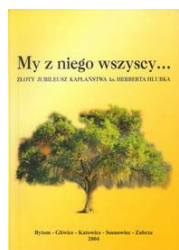
O radości
O nadziei
O spowiedzi

Etyczny wymiar życia człowieka
Ewolucja a grzech pierworodny

Dekalog
Cnoty kardynalne
Miłość Boga i bliźniego
Miłość i odpowiedzialność
O wierności
O pokusie
O poczuciu winy

Kościół i wyznanie wiary

Soborowe otwarcie Kościoła
Kapłaństwo wiernych i kapłaństwo sakramentalne
Duch czasu a powrót do Ewangelii błogosławieństw
O Duchu Świętym
Pielgrzymki Ojca Świętego do Polski
Misterium roku liturgicznego
Modlitwa eucharystyczna
Droga krzyżowa
Popielec
Wielkanocne misterium

Tytuł drugiej książki, „My z niego wszyscy... 50-lecie kapłaństwa ks. Herberta Hlubka”, wydanej również w 2004 roku mówi o wartości, jaką jest ks. Herbert Hlubek dla trzech pokoleń.

Praca zbiorowa pod redakcją Emiliana Kocota i Aldony Skudrzyk
Bytom – Gliwice – Katowice – Sosnowiec – Zabrze 2004

Spis treści

Słowo wstępne – Jan Wieczorek biskup gliwicki
I. Z kart historii. Duszpasterstwo Akademickie Śląskiej Akademii Medycznej. Zarys powstania i pierwsze lata działalności
II. Absolwenci wspominają (61 wspomnień)
III. Tajemnica duszpasterskiego sukcesu „Szefa” – A.D.
IV. Oddajmy głos Szefowi (wypowiedź ks. Herberta Hlubka po otrzymaniu nagrody im. ks. J. Tischnera)
V. Nota biograficzna (Osoba i działanie – tekst Emiliana Kocota opublikowany w „Niedzieli”, sierpień 2001)
VI. Spotkania (Brenna 2003)
VII. Ks. Herbert jako rekolekcjonista
VIII. Spotkania młodych
IX. Spotkania absolwentów duszpasterstwa akademickiego
X. Po wielu latach
Poślowie
Od redakcji
Pieśni i piosenki DA (wybór)

Ks. prałat Herbert Hlubek poważnie chorował i kilkakrotnie przechodził operację krtani w latach 1981 – 1984 ze względu na chorobę nowotworową. Zmarł w Gliwicach 20 grudnia 2013 r. Mszę św. pogrzebową w gliwickim kościele Wszystkich Świętych 23 grudnia 2013 r. celebrowali biskupi gliwiccy Jan Kopiec, Jan Wieczorek i Gerard Kusz oraz biskup opolski Paweł Stobrawa z udziałem księży z diecezji gliwickiej, opolskiej i archidiecezji katowickiej (byli między innymi: kapelan KIK w Katowicach – ks. prof. Józef Kozyra, były kapelan zabrzańskiej sekcji KIK w Katowicach ks. prałat Józef Kusche, o. Włodzimierz Zatorski z Tyńca i były proboszcz parafii Chrystusa Króla w Katowicach ks. prałat Stanisław Puchała).

Katafalk w kościele Wszystkich Świętych w Gliwicach

Od lewej: ks. Konrad Kołodziej – były proboszcz parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach; o. Włodzimierz Zatorski z Tyńca; ks. prof. Józef Kozyra, kapelan KIK w Katowicach, ks. Józef Kusche, były proboszcz parafii św. Anny w Zabrzu i kapelan zabrzańskiej sekcji KIK w Katowicach

Homilię wygłosił ks. bp ordynariusz Jan Kopiec, a słowa pożegnania wygłosili ks. bp Paweł Stobrawa i Emilian Kocot.

Słowa pożegnania wygłasza dr n. med. Emilian Kocot
Słowo pożegnania Emiliana Kocota jest zamieszczone poniżej.

Ks. Bernard Frank, proboszcz parafii Wszystkich Świętych w Gliwicach

Informację o przebiegu pogrzebu podał ks. Bernard Frank, proboszcz parafii Wszystkich Świętych w Gliwicach. Ks. proboszcz podziękował też tym wszystkim, którzy przez ostatnie lata dzień i noc trwali przy Szeffie podczas Jego odchodzenia do wieczności.

Przed kaplicą cmentarną parafii św. Augustyna w Borucinie

Uroczystościom pogrzebowym na cmentarzu parafii św. Augustyna w Borucinie przewodniczył ks. infułat Paweł Pyrchała

Dr Kornelia Lach – dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych w Krzanowicach i Karol Buchczik – nadzwyczajny szafarz Komunii świętej

Panie z Borucina śpiewają gwarą pieśń pożegnalną – grób Rodziców Ks. Herberta Hlubka

Panie zaśpiewały gwarą pieśń pożegnalną. Słowa pożegnania wygłosiły bratanice śp. ks. Herberta Hlubka - Alicja Wilkus i Irena Hlubek

oraz ks. Andrzej Kałuża - proboszcz parafii św. Augustyna w Borucinie.

Irena Hlubek - bratanica ks. Herberta Hlubka i Róża Buchczik – organistka w kościele w Borucinie - córka Karola Buchczika

Róża Buchczik

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach żegna ks. Herberta

Po złożeniu wieńców i kwiatów uczestnicy pogrzebu zostali zaproszeni na poczęstunek.

Dr Blanka Leś, prof. dr hab. Aniela Dylus i dr Barbara Zięblińska – opiekunki ks. Herberta w ostatnich latach

*Krystyna Partuś, Stanisław Waluś, Antoni Winiarski
Zdjęcia 1 do 4 (z lat 1960 – 66) – Wojciech Pillich
Zdjęcia z pogrzebu – Antoni Winiarski
Wykorzystano również dane z akt personalnych ks. Herberta Hlubka pozostających w Archiwum Diecezjalnym w Gliwicach i opracowanie „Ś.p. ks. Herbert Hlubek (1929-2013)”, którego autorem jest ks. Piotr Górecki – z IV numeru „Wiadomości Diecezji Gliwickiej” 2013 r.*

Słowo Emiliana Kocota podczas Mszy św. pogrzebowej

Ekscelencje !

Pleni Titulo Wielebni Księża

Czcigodne Siostry

Pograżona w smutku Rodzino

Wszyscy zgromadzeni na modlitwie za spój
duszy śp. księdza Herberta

Przyjaciele, Wychowankowie

i MY Z
NIEGO
WSZYSCY
Mając
wzruszenie i
niepokój w
sercu, pra-
gnę prze-
mówić w
imieniu

przyjaciół i kilku pokoleń wychowanków zmarłego śp. księdza Herberta, bowiem MY Z NIEGO WSZYSCY – tak bowiem zatytułowaliśmy pozycję książkową wydaną na Złoty Jubileusz Kapłaństwa ks. Herberta. Dzisiaj mam okazję wyrazić z głębi serca wdzięczność i podziękowanie JE ks. biskupowi Janowi Wieczorkowi pierwszemu ordynariuszowi diecezji gliwickiej

za wielką życzliwość i wsparcie jakiego nam przy tej okazji udzielił.

Książka jest prawdziwym świadectwem i dokumentem o życiu i dokonaniach Śp. Zmarłego ks. Herberta, który w latach trudnych a nawet niebezpiecznych dla duszpasterza i jego wychowanków otaczał nas opieką duszpasterską. Wówczas to śp. Herbertowi nadaliśmy konspiracyjne imię Szeff.

Pamiętamy, że po nieudanych wcześniej próbach stworzenia duszpasterstwa akademickiego w Zabrze, biskup opolski Franciszek Jop w roku 1958 delegował ks. Herberta do tego miasta. Zadanie, które zostało mu zlecone, nie było łatwe. W tym mieście od niespełna 10-ciu laty powołano uczelnię Śląską Akademię Medyczną im. Ludwika Waryńskiego w Rokitnicy wówczas noszącej przymiotnik – Bytomska. Mury Akademii opuściły już dwa roczniki absolwentów. Nie było zorganizowanej opieki duszpasterskiej studentów, brakowało jej również dla studentów Politechniki Gliwickiej. Październikowa odwilż po okresie stalinowskim kończyła się, wprawdzie Prymas Polski odzyskał wolność i powróciło nauczanie religii w szkołach, to tworzenie duszpasterstwa studentów napotykało na liczne przeszkody. Czas nie sprzyjał.

Dziś po 65 latach nie ma przesady aby stwierdzić, że Śp. Herbert nasz Szeff, był nie tylko twórcą Duszpasterstwa Akademickiego w Zabrze a nieco później również w Gliwicach. Uczelnie były młode, bez tradycji w opiece nad studentami. Młody i bez doświadczenia był też przybyły duszpasterz, jednakże tryskał On zdrowiem. Nie brakowało mu nie tylko zapału, ale i przekonania o konieczności spełnienia powierzonych mu misji. Nie brakowało mu też niepokoju i chwil zwątpienia – czy podoła zadaniu. Mieszkał bardzo skromnie, w niewielkim pokoju, bez łazienki, na poddaszu budynku parafialnego przy parafii św. Anny w Zabrze.

Już na początku swojego pobytu miał okazałą bibliotekę a w zbiorze liczne pozycje literatury historii kościoła, filozofii, logiki, a także beletrystyczne. Biblioteka wciąż się rozrastała zajmując wolne przestrzenie.

Tworzeniu duszpasterstwa oddał swoje życie. Przez całe lata z wielką gorliwością je tworzył, poszerzał i wzniósł na intelektualne wyżyny. Początkowo główne spotkania z studentami i pracownikami i nauki odbywały się przy parafii św. Kamila w Zabrze i kościele parafialnym

w Rokitnicy. Z biegiem czasu takie spotkania miały miejsce również przy innych parafiach Zabrze, Bytomia a później i Gliwic.

- ... MY Z NIEGO WSZYSCY....

Dzięki Naszemu Szefowi poznawaliśmy nauki Soboru Watykańskiego II, encykliki kolejnych Papieży, prądy filozoficzne w Kościele, ale też i te zwalczające Kościół, mogliśmy pogłębiać wiedzę religijną i swoją wiarę. Przybliżał nam historię chrześcijaństwa, teksty biblijne, odkrycia archeologiczne, nowe zdobycze naukowe w fizyce, jego konikiem była entropia...

Był nieustrudzony w swoich dociekaniach, krytycznym spojrzeniu na otaczający świat, poszukiwaniu prawdy i dobra, kształtowaniu kręgosłupa moralnego i odpowiedzialności za słowa i czyny każdego z nas, nie wyłączając reprezentantów Kościoła. Mówił do nas „każdy z nas powinien być taki aby siebie nie oszukiwać” mówił: „TY – oznacza, że uznaję odrębność drugiego człowieka, uznaję pełnię jego człowieczeństwa”.

Organizowane przez śp. ks. Herberta spotkania dyskusyjne, rekolekcje, dni skupienia, wyjazdy i obozy turystyczne na długie lata stał się wzorem różnorodności form pracy duszpasterskiej wśród akademików.

Nie zaprzestał swojej pracy mimo ciężkiego kalectwa, które Go dotknęło w pełni sił twórczych przed 30 laty. Dawał przez te lata dowody poświęcenia dla sprawy której był oddany. Nic zatem dziwnego, że zdolności organizacyjne poparte osobistym przykładem duszpasterza skupiało coraz więcej studentów i pracowników naukowych, łaknących wiedzy religijnej podawanej przez czytanego, pełnego wiary kapłana.

Kiedyś A. Mickiewicz pisał:

... „ilekroć z Prus powracam, chcąc zmyć się niemieczyzny,

Wpadam do Soplicowa, jak w centrum polszczyzny

Tam się człowiek napije, nadyszy ojczyzny..”

Tak też było i z nami. Po upływie lat, od ukończenia studiów, wielu z nas wciąż powracało do Zabrze a później do Gliwic do swojego Szefa. Czyniły to również małżeństwa i rodziny absolwentów, jak też i kolejne ich pokolenia. Wracali często, sam to też czyniłem.

Wracali bo mieli do Kogo wracać, On Nasz Szeff był dla nas jak dla Mickiewicza ojczyzną. Był On ojcem duchowym naszych usiłowań odnajdywania wciąż godnych celów życia, rozwią-

zywania pojawiających się trudności życiowych, poszukiwania rozwiązań, a także dzielenia się radościami. Tak, mieliśmy wielkie szczęście!

Dziś z wielkim żalem żegnamy naszego Przyjaciela, przyjaciela człowieka, któremu On zaszczerpał wciąż na nowo nadzieję.

... MY Z NIEGO WSZYSCY....

Nie moglibyśmy tak myśleć, ani mówić, ani napisać gdyby nie osoba i życie kapłańskie oraz nauczanie zmarłego naszego Przyjaciela.

Nie musimy udowadniać, że był wyznawcą Chrystusa bowiem **życie śp. Naszego Szefa jest dowodem wiary, a Jego Kapłaństwo jest wieczne o czym zapewniają słowa - *Tu es sacerdos in saecula seculorum.***

Można z całym przekonaniem o śp. Herbercie za św. Pawłem powiedzieć:

bonum certamen certavi, cursum consumavi, fidem servavi - w dobrych zawodach wystąpiłeś, bieg ukończyłeś, wiary dochowałeś – (2. list św. Pawła do Tymoteusza)

Herbert, Nasz SzeF swoim życiem dawał świadectwo a nas pouczał za św. Pawłem, który w liście do Tymoteusza napisał:

„...to co czynimy dla siebie, umiera z nami, to co czynimy dla innych pozostaje...”

Nauczał nas i temu pozostał wierny do końca aby **bardziej być niż mieć.**

Pouczał nas: **wątpisz – módl się, nie wiesz - szukaj, pytaj.**

...MY Z NIEGO WSZYSCY...

hojnie przez naszego Stwórcę obdarowani spotkaniem na naszej drodze życia **Kapłana, Nauczyciela, obdarowani Jego przyjaźnią, wzbogaceni wiarą, niezachwiani przekonaniem o Jego wielkości pragniemy Mu z głębi serca podziękować.**

Mamy w sercach naszych i umysłach naszych słowa św. Pawła, które możemy odnieść do Naszego Szefa - Mistrza i Nauczyciela i słowa te zachowamy:

.... „ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś”...

Z głębi serca wołamy i będziemy kierować nasze modlitwy do naszego Stwórcy aby w miłosierdziu swoim przywołał Go przed Swoje Oblicze i pozwolił cieszyć się niebieską nagrodą.

Przyjacielu Herbercie, nasz Szefie! - Niech pokój Pana będzie z Tobą.

Dziękuję za uwagę

Ks. Herbert Hlubek – krótko i treściwie

Moje wspomnienia o „Szefie” dotyczą przede wszystkim jego wykładów, homilii, indywidualnych rozmów i czasu, którym dysponował dla każdego. Od pewnego czasu przypominają mi się jego krótkie wypowiedzi, porównania, żarty i sentencje. Postanowiłem je zebrać w kolejności w miarę alfabetycznej. Niektóre z nich pamiętam dokładnie – inne mniej dokładnie – staram się więc oddać ich istotę.

Abstynencja (od alkoholu) – nie będę do niej namawiał; asceza – jest niezbędna w życiu chrześcijanina; Biblia i książki – dla mnie i to i to jest ważne (patrz książki); być jest ważniejsze niż mieć; cegła – gruba książka; ekumenizm – gdy katolik pomaga prawosławnemu lub protestantowi zbliżyć się do Chrystusa i odwrotnie, Familia (tygodnik) – to jest słabe; garnitur – szkoda, że go nie mam, bo na uroczystości świeckie nie musiałbym chodzić w „sukience” (sutannie); Humanae vitae – Evangelium vitae jest znacznie lepsza; jestem musi być przed posiadaniem; koloratka – chomąto; książki i Biblia – dla mnie i to i to jest ważne; Laborem exercens – to socjalizm; masoneria – to gnój; Odnowa w Duchu Świętym – na Bożej łące mogą rosnąć różne kwiaty; odpoczynek (patrz przyjemność) – chrześcijanin ma obowiązek odpoczynku; pajdokracja – w wielu rodzinach zachowania mają cechy tej formy ustrojowej; praca w niedzielę – każdy musi rozstrzygnąć we własnym sumieniu; prof. Jerzy Robert Nowak – antysemita; pielgrzymka do Ziemi Świętej – oglądnę sobie to z góry; przyjemność (patrz odpoczynek) – chrześcijanin nie ma prawa do przyjemności; ręka – nie będę jej mył przez trzy dni, bo witałem się z biskupem Tadeuszem Pieronkiem; Staszek (do mnie) – ty nigdy nie będziesz filozofem; sumienie – nie może być zbyt wąskie, ale też nie szerokie jak rozdeptany łać; sutanna – sukienka; tolerancja – jest dobra; świętość – nikt nie może naśladować żadnego świętego, bo każdy ma własną drogę do świętości i powinien naśladować Chrystusa; wiara – jest postawą, zaufaniem, zawierzeniem; wybory – katolik może głosować na dowolne partie, byle nie na SLD; kard. Wyszyński – po latach doceniłem wartość jego nauczania; zakochanie – jest chorobą.

Ks. Herbert Hlubek uczył nas myślenia (samodzielnego, krytycznego, obiektywnego), uczył nas obiektywnej hierarchii wartości (na pierwszym miejscu Bóg), zachęcał nas do czytania

„Nikt nie jest samotną wyspą” Thomasa Mertona. Wędrowki w górach uważał za wartościowe, gdyż ich uczestnicy mogli być w ciszy (sami z sobą i z Bogiem), nie miał w domu telewizora, miał zawsze dla nas czas. *Stanisław Waluś*

Proszę Czytelników „Dłatego”, którzy znali ks. Herberta Hlubka o nadsyłanie jego powiedzonek na mój adres podany na ostatniej stronie. *SW*

Śp. Ks. Herbert Hlubek.

Kochał Boga i człowieka – to jego legitymacja
(...) Był człowiekiem ujmującym swoją skromnością i dobrocią. Odznaczał się ciekawym spojrzeniem na Kościół, na człowieka w nim, na człowieka w ogóle. To był chyba najbardziej czytany kapłan spośród wielu, jakich udało mi się poznać – książki czytał całymi nocami, znał prasę i miał ogromną wiedzę potrzebną inteligentnemu człowiekowi do dobrego funkcjonowania. Czytał także „Niedzielę” i korzystał z niej, czasem kupował w kiosku kilka egzemplarzy i rozdawał je ludziom. Chwalił nas za to, że jesteśmy wyraziści w swoich ocenach prezentowanych na łamach. (...) *Ks. Ireneusz Skubis, Niedziela nr 2, 12 I 2014, str. 29*

Mieliśmy szczęście, że go spotkaliśmy

(...) Biskup Jan Kopiec, przypominając w homilii biografie ks. Herberta Hlubka, odniósł się do twórczego przez niego od 1958 r. Duszpasterstwa Akademickiego. Najpierw w Zabrzu dla studentów Akademii Medycznej, a później w Gliwicach dla studentów Politechniki Śląskiej. – Wiele można powiedzieć o zaangażowaniu i niezwykle charyzmacie prowadzenia w czasach studiów młodych ludzi do utrzymania, a czasem odnalezienia ich związku z Bogiem. Jednak pozostanie to nie do końca wypowiedziane, bo nawet ze spisanych świadectw nie wyczytamy tego, co działo się w ludzkim sercu, kiedy w niewielkich salkach, kaplicach zgłębiane były prawdy, które przybliżał ks. Herbert. Sam niezwykle dokładnie i bardzo kompetentnie studiował myśli najwybitniejszych uczonych, filozofów i teologów. I to pozostanie ogromnym bogactwem jego życia, które nam zostawił – powiedział biskup gliwicki. (...)

Mira Fiutak, Gość niedzielny, nr 1, rok XCI, Gość Gliwicki, str. IV-V

Gdyby nie on...

(...) jego czytanie i zamiłowanie do poszukiwania prawdy porywało nadal. Podnosił po-

przezki, które trudno było przeskoczyć, ale przy nim chciało się chcieć. Nie wszystkim oczywiście, bo nie prowadził masowego duszpasterstwa. W spotkaniach z nim nawet dowcip i cięty język zmuszały do refleksji. (...)

Klaudia Cwolek, Gość niedzielny, nr 1, rok XCI, Gość Gliwicki, str. V

Adwentowy dzień skupienia

KIK w Katowicach w roku 2013 odszedł od tradycji i zorganizował 5 grudnia 2013 r. dzień skupienia dla członków i sympatyków Klubu w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa prowadzonej przez Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej w Katowicach – Koszutce. Tradycją zawsze było, że inteligencja katolicka zbierała się w kościele garnizonowym św. Kazimierza, już od jego konsekracji, gdyż budowano go w stylu funkcjonalizmu z cegiełek rozprowadzonych wśród nauczycieli i młodzieży. Zmiana miejsca podyktowana została dużą ilością członków, którzy są z śródmieścia, jak też na lepszy dojazd z Sekcji Siemianowice Śląskie i z Osiedla Tysiąclecia.

Dzień skupienia prowadził ks. dr Stanisław Puchała. Temat dnia skupienia był następujący: „Jesteście solą ziemi”. Dzień skupienia rozpoczął się adoracją Najświętszego Sakramentu w kaplicy Najświętszego Sakramentu, podczas której pod przewodnictwem księdza Rekolekcyjisty odmówiliśmy Różaniec Święty.

Potem ks. Puchała wygłosił prelekcję w salce parafialnej na temat „Jesteście solą ziemi”. Sól daje smak i konserwuje, a jak zwietrzeje to nie nadaje się już do niczego. Mamy być aktywni w wierze, dawać przykład, ale też i ewangelizować. Zakończeniem dnia skupienia, a zarazem centralnym wydarzeniem była Msza Święta z konferencją w kościele. W konferencji ks. dr Stanisław Puchała nawiązał do Ewangelii dnia i do obowiązku chrześcijanina, a zwłaszcza inteligencji katolickiej, w szerzeniu wiary, która daje nadzieję i wyzwala miłość.

*Jan Mikos
zdjęcia Antoni Winiarski*

Sprawozdanie ze spotkania ruchów i stowarzyszeń diecezji gliwickiej, Gliwice 10.12.2013 r.

W dniu 10.12.2013 r. w Centrum Formacyjno-Modlitewnym Ruchów, Wspólnot i Stowarzyszeń Diecezji Gliwickiej odbyło się spotkanie robocze części stowarzyszeniowej diecezjalnej Rady Ruchów, w składzie:

1. Lucjan i Maria Miozga - Apostolstwo Modlitwy,
2. Wojciech Pillich - Klub Inteligencji Katolickiej,
3. Jan Sznajder - Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta (koło gliwickie),

4. Marek Waniewski - Fronda,
5. Piotr Gawor - Stowarzyszenie Rodzin Katolickich,
6. Wiesław Goc - Stowarzyszenie Rodzin Katolickich,
7. Leszek Szawiński - Wspólnota Dobrego Pasterza.

W trakcie spotkania podjęta została tematyka promowania rodziny oraz wartości, na których jest budowana.

1. Wprowadzenie ks. Artura Sepioła: mowa o szerokim zagadnieniu poczucia wartości i dziedzictwa, które nosimy jako Polacy w rzeczywistości społecznej. Jako przykład podany został ruch Solidarności, który jako ruch społeczny zatrzymał mentalność rewolucyjną. Korzystamy wszyscy z tego dziedzictwa i bez kompleksów powinniśmy stawiać do działań społecznych, by kontynuować dzieło poprzedników.
2. Zaprezentowany został program „Mężczyzną i niewiastą stworzył ich”, którego celem jest promocja rodziny oraz budowanie świadomości społecznej w dziedzinie płciowości i na zasadach moralnych odwołujących się do wartości chrześcijańskich (w oparciu o filozofię Jana Pawła II). Jest on skierowany do młodzieży, nauczycieli, młodych małżeństw oraz do rodziców. Jego realizacja została przewidziana na okres od stycznia 2014 roku do grudnia 2015 roku.
3. Projekt „Archipelag Skarbów” (program profilaktyki zintegrowanej), skierowanym do młodzieży gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej, a także do rodziców uczniów oraz wychowawców i nauczycieli – szczegółowe omówienie projektu przez Leszka Szawińskiego, z zaznaczeniem projektu, który przeprowadziło miasto Opole.
4. Omówione zostały propozycje wdrożenia projektu „Archipelag Skarbów” w naszej diecezji:
 - a. Spotkanie z władzami miast,
 - b. Konferencje dla dyrektorów i nauczycieli,
 - c. Współpraca z Chrześcijańskim Stowarzyszeniem Psychologów (o. Robert Więcek) oraz grupami studenckimi (ks. Wojciech Michalczuk).

*Ks. Artur Sepioła
koordynator ruchów, wspólnot
i stowarzyszeń diecezji gliwickiej*

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Plebania kościoła św. Michała w Gliwicach –
14 IV 2010 r.

Andrzej Kremer

Wiceminister spraw zagranicznych

W MSZ odpowiadał za politykę wschodnią. To on właśnie przygotowywał w rozmowach ze stroną rosyjską uroczystości katyńskie, zarówno wyjazd premiera Tuska, jak i prezydenta Kaczyńskiego. Jeszcze w czasie wizyty premiera w Katyniu był pełen nadziei na końcowy sukces tych uroczystości, których wizyta Prezydenta RP miała być zwieńczeniem. Dlatego do Katynia poleciał po raz drugi. Uchodził za najlepszego prawnika w naszym MSZ. Był człowiekiem spoza świata polityki, profesjonalista najwyższej klasy, zawodowym dyplomata i państwowcem. Pochodził z Krakowa, gdzie ukończył prawo i administrację na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1993 r. obronił doktorat. Miał 49 lat.

Gość Niedzielny, 18 IV 2010, str. 14

Oświadczenie w sprawie dyskredytowania uczonych badających katastrofę smoleńską

Poznań, 2 grudnia 2013 r.

Akademicki Klub Obywatelski im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Poznaniu z zaniepokojeniem i dezaprobatą obserwuje zachowanie establishmentu medialnego, politycznego i naukowego związane z dążeniem do wyjaśniania katastrofy smoleńskiej przez niezależnych polskich i zagranicznych uczonych.

W miesiąc po zakończeniu II Konferencji Smoleńskiej (21-22 X 2013) jej uczestnicy nie przestają być celem skandalicznej nagonki, szkalowania, negowania kompetencji, a nawet zastraszania.

II Konferencja Smoleńska, podobnie jak ubiegłoroczna, miała charakter stricte naukowy i została zorganizowana zgodnie z najlepszymi zasadami proceduralnymi, i za pieniądze jej uczestników. Wzięło w niej udział kilkudziesięciu uczonych, wybitnych specjalistów w swoich dziedzinach: z Polski, USA, Australii, Kanady i Danii. Mimo zaproszeń skierowanych m.in. do komisji rządowej oraz PAN, nie podjęto żadnej dyskusji merytorycznej ani z uczestnikami konferencji, ani z przedstawionymi wynikami ich prac, co więcej, wcześniej storpedowano inicjatywę Prezesa PAN wspólnej konferencji komisji rządowej i niezależnych ekspertów.

Zamiast tego przeciwnicy polityczni (naukowi niestety się nie objawili) uciekają się do prób ośmieszania i dyskredytowania uczestników, odbierania im dobrego imienia oraz wywierania presji na władze ich macierzystych uczelni. Intrygi sięgnęły nawet za ocean, mając na celu uniemożliwienie polskim uczonym z USA ich dalszych prac, a zasłużony badacz katastrofy smoleńskiej dr Kazimierz Nowaczyk został wyrzucony z University of Maryland w Baltimore.

Najnowszym działaniem wymierzonym w uczonych jest potępiające stanowisko Przewodniczącego Komisji ds. Etyki w Nauce przy Polskiej Akademii Nauk. Należy zauważyć, że ostre słowa potępienia wypowiedziane przez niego, zostały skierowane zdecydowanie pod niewłaściwym adresem: do ludzi ślepo wierzących w ideologię i niekompetentnych. Nie są takimi z pewnością eksperci uczestniczący w Konferencji Smoleńskiej, którzy prezentowali wyniki swych prac ściśle z zakresu własnych specjalizacji i kompetencji naukowych. Tego samego nie można powiedzieć o ich krytykach, którzy bez naukowej refleksji, a często również bez odpowiedniej wiedzy, przyjmują treści medialne oraz przekaz zawarty w raporcie MAK.

Bezprecedensowy i zastanawiający jest fakt opublikowania stanowiska Komisji ds. Etyki

w Nauce jedynie w postaci gazetowego wywiadu, podczas gdy tekstu próżno było wówczas szukać na stronach internetowych PAN. Wykorzystanie w tym celu medium reprezentującego zdecydowaną linię polityczną sugeruje, że mamy do czynienia z praktyką przepływu informacji od gazety do Komisji PAN.

Od „etyków establishmentu” oczekujemy zajęcia się rzeczywistymi „kłamcami smoleńskimi” mówiącymi o przekopaniu każdego skrawka ziemi w miejscu katastrofy na metr głęboko, o pracy polskich patomorfologów ramię w ramię z „rosyjskimi kolegami”, o naciskach Prezydenta na pilotów, o pijanym generale, niedouczonej pilotach itd.

Wszystkim uczonym, którzy odważyli się podjąć badania zmierzające do wyjaśnienia katastrofy smoleńskiej i opublikować wyniki swych prac, Akademicki Klub Obywatelski im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego wyraża głęboką wdzięczność, uznanie i solidarność. Doceniamy wysoki poziom naukowy II Konferencji Smoleńskiej oraz wielką pracę jej uczestników. Głęboko ubolewamy nad faktem, że zarówno badania, jak i ich prezentacja odbywają się w atmosferze niegodnych, pozanaukowych ataków ze strony przeciwników utrudniających dążenie do poznania prawdy. Ataki te przywodzą na myśl praktyki stosowane w PRL, gdy rzetelność i autonomia badań naukowych była poddawana dyktatowi ideologicznemu rządzącej partii.

Zdecydowanie protestujemy przeciw zastępowaniu dyskusji o faktach lawiną obraźliwych insynuacji i inwektyw. Taki sposób prowadzenia sporu pokazuje, jak dalece fasadowa jest w Polsce demokracja, jak iluzoryczna wolność słowa i swoboda badań naukowych. Odrzucenie „moralnego szantażu” jest nie tylko prawem, ale i obowiązkiem wszystkich środowisk akademickich.

Nadal oczekujemy od polskich władz państwowych, zwłaszcza od władz zarządzających polską nauką, stworzenia polskim instytucjom naukowym i polskim uczonym organizacyjnych i finansowych warunków do szybkiego podjęcia badań nad wyjaśnieniem wszystkich okoliczności, przyczyn i przebiegu tragedii smoleńskiej.

<http://ako.poznan.pl/3583/#more-3583>

Oświadczenie podpisali między innymi: Wanda Czerwińska, Tadeusz Hanak, Jerzy Kasprzyk, Jan Mikos, Wojciech Pillich, Bolesław Pochopień, Krystian Probiez, Robert Prorok, Andrzej Pułka, Czesław Ryszka, Danuta Sobczyk, Janina Szymanowicz, Stanisław Waluś, Antoni Winiarski, Włodzimierz Wawszczak. Wśród wymienionych wyżej osób są członkowie zarządów KIK-ów i profesorowie.

Stanisław Waluś

Ofiara jako nieodłączny element miłości małżeńskiej

Diecezjalne Duszpasterstwo Rodzin Diecezji Gliwickiej było organizatorem spotkania z prof. Wandą Półtawską w środę 27 listopada 2013 r. o godz. 18:00 w Centrum Edukacyjnym im. bł. Jana Pawła II. W tym dniu nie było spotkania w gliwickiej sekcji KIK,

aby uczestnicy tych spotkań mogli wysłuchać prelekcji dr Wandy Półtawskiej.

Ksiądz prowadzący spotkanie powitał Prelegentkę, gości i „członków gliwickiego Klubu Inteligencji Katolickiej”.

Prelegentka zaczęła spotkanie pytaniem: „Problem, co nazywamy miłością?”. I potem powiedziała, co ks. Karol Wojtyła mówił młodym, gdy mówili „my się kochamy”. Ks. Karol Wojtyła mówił wtedy: „Jeśli nie uczestniczycie w Bożej miłości, to nie jest miłość” i że trzeba

uczyć się kochać, bo to, że jest mi z nią, nim dobrze, że on mi się podoba, że lubię z nią przebywać – jest to przejaw egoizmu. Wszelka miłość przedmałżeńska, fascynacja kończy się w sakramencie małżeństwa. Wracają z kościoła i zaczyna się życie. Bywa sytuacja, że jest dobry chłopak i dobra dziewczyna, a po latach małżeństwo się rozpada. Ks. Aleksander opowiadał o spotkaniu z młodym mężem, który powiedział, że już nie kocha swojej żony, bo się zakochał w innej kobiecie. Ksiądz poradził mu, aby się odkochał i zakochał w żonie. Dalej Pani Półtawska powiedziała: „znam parę, w sobotę został zawarty ślub, w poniedziałek dziewczyna uciekła do matki, bo w niedzielę pokłócili się o łazienkę”.

Podstawą życia małżeńskiego jest encyklika „Humanae Vitae”. Małżeństwo ustanowił Stwórca w celu realizowania swojego planu miłości; planem tych młodych powinno być dążenie do świętości. Sakrament małżeństwa to przysięga złożona przed Bogiem, a miłość ma być całkowicie bezinteresowna, altruistyczna. Miłość małżeńska musi być sprawiedliwa; musi uwzględniać wszystkich dokoła: współmałżonka, dziecko, rodziców, całą rodzinę – małżeństwo nie jest wyspą bezludną. „Familiaris consortio” obejmuje zadania małżeństwa; nie tylko odpowiedzialność za współmałżonka, ale i za rodzinę, za parafię, za naród i za całą ludzkość.

Ludzie krzywdzą się przed małżeństwem starając do małżeństwa jako cudzołóżnicy – kapłan ma moc odpuszczania grzechów, ale nie ma możliwości cofnięcia skutków grzechu. Miłość musi być wymagająca od siebie – nie jest tak, że jedna strona jest winna. Jakaś pani pisze, że mąż ją skrzywdził bo ma inną kobietę, więc wyprowadziła jego rzeczy na działkę i pyta, co ma robić. Pani Półtawska jej powiedziała, że idzie zima, więc ma przywieźć te rzeczy z działki. Dlaczego ten pan z działki ją zdradził? Zdrada nie jest przyczyną, ale jest skutkiem. Małżeństwo ma być drogą do nieba dla współmałżonków, a wszystkie problemy wynikają z grzechu nieposłuszeństwa. Nikt nie może zmienić drugiego człowieka wymuszeniami, nie można przyrzec tego, co będzie, można tylko powiedzieć, że będę się starał. Gdy im jest źle zaczyna się poszukiwanie kogoś innego. Wtedy to następuje, gdy oni nie wysilają się na mądrą miłość.

Miłość trzeba budować na fundamencie, którym jest Bóg. Jan Paweł II proponował, aby codziennie mieć takie usposobienie, jak w dniu

składania przysięgi. Żadna żona, żaden mąż nie zmienia współmałżonka, gdy nie zmienia się samymi. Niechaj każdy z was zwiększa sumę dobra w sobie samym, a naród stanie się lepszy – powiedziała pani Półtawska. Pani Prelegentka dała taką radę pewnej pani: „niech pani będzie miła, serdeczna, zmieni siebie, promieniuje świętością – wtedy on się zmieni”. Ta pani napisała na czterech stronach o wadach męża i na końcu, że może nieraz robiła jakieś błędy.

W Księdze Rodzaju jest wyraźnie napisane: mężczyzną i niewiastą stworzył ich. Nie do uwierzenia jest, jak w małżeństwie ludzie mało robią razem. W małżeństwie musi to być miłość przyjaźni, oni muszą miłością zapełnić cały świat, nie tylko łożę małżeńskie. Tylko te pary małżeńskie pójdą do nieba, które żyją z Bogiem na co dzień; codzienna Msza św., dziesiątka różańca. Ludzie pracując nie mają czasu na Boga, ani na drugiego człowieka.

Miłość to nie znaczy, że chcą mieć wszystko, ale że chcą dać wszystko. Wielkie sprawy łączą małżonków, a głupstwa rozdzielają. Systematyczna spowiedź to warunek utrzymania miłości i stąd konieczność częstej spowiedzi. Nie mam słuchać żony, męża, ale tego co Kościół naucza. Dokumenty zawierające nauczanie Kościoła powinny być w domu i powinny być realizowane. Jak rodzice nic o Bogu nie mówią, to dziecko nie będzie wierzące. Gdy są rozmowy o biznesie, a nie o Bogu to szczęścia nie będzie. Wymaga trzeba od siebie, a nie od współmałżonka.

Po zakończeniu spotkania Pani Półtawska podpisywała swoje książki.

Nagranie spotkania znajduje się pod adresem: <http://www.dorodzin.pl/malzenstwo-sakramentalne/287-nagranie-spotkania-z-prof-wanda-poltawska.html>

Stanisław Waluś

Medal dla Wandy Półtawskiej

Uroczystość była piękna i wzruszająca. Trudno było opanować łzy, gdy widziało się tę kruchą, skromnie ubraną Panią Doktor, gdy słyszało się

długą listę tego, co w życiu przeszła i tego, co mimo to udało jej się osiągnąć. Jak uniwersytet w Poznaniu, który przyznał doktorat honoris causa Janowi Pawłowi II, mógł odmówić wynajęcia

sali na uroczystość honorującą jedną z najbardziej cenionych przez niego kobiet i jedną z najwybitniejszych Polek naszych czasów?

A tak się niestety stało. Decyzją rektorów nie było miejsca dla dr Wandy Półtawskiej ani na UAM, ani na poznańskim Uniwersytecie Medycznym, ani na żadnej innej uczelni, choć w ostatnich latach wybudowano w Poznaniu wiele olbrzymich sal wykładowych i chyba wszystkie publiczne uczelnie mają już wielkie, nowe pomieszczenia. Te nowoczesne sale stały jednak puste, gdy w połowie grudnia tłumy poznaniaków cisnęły się w auli i przylegającym do niej korytarzu tzw. starego budynku seminarium duchownego, chcąc uczestniczyć w tym niecodziennym wydarzeniu - wręczeniu medalu Przemysła II przyznanego Wandzie Półtawskiej przez Akademicki Klub Obywatelski im. Lecha Kaczyńskiego. Rok temu taki medal odebrał Antoni Maciejewicz. To wystarczyło, by z powszechnie (i zasłużenie) hołubionej osoby stała się na poznańskich uczelniach personą non grata.

Wyjątkowa osoba. (...) Pani Doktor nie miała oporów, by przyjąć wyróżnienie od AKO. „Naród polski, tu na dole był i jest mądry, ma tylko niemądrych rządzących, nie trzeba na nich zwracać uwagi i trzeba robić swoje - powiedziała „Przewodnikowi Katolickiemu”” jeszcze przed uroczystością. Nie chciała komentować zachowania rektora UAM ani UM.

Siłaczka duchowa. (...) - Ja próbuję tylko przybliżyć ludziom naukę kard. Karola Wojtyły, tłumacząc jego dzieła na prosty, polski język. On pisał jako wielki teolog, filozof, czasem poeta, a ja tłumaczyłam te słowa zwykłym ludziom, bo jestem prosta baba — skomentowała laudację na swoją część Pani Doktor. O tym, jak bliskie relacje łączyły jej rodzinę i ją samą z Janem Pawłem II mówił bp Grzegorz Balcerek, delegat abp. Stanisława Gądeckiego na tę uroczystość. On też na koniec swojego wystąpienia ucałował dłonie Pani

Doktor, „tak jak kiedyś robił to Karol Wojtyła” - powiedział biskup.

Była w obozie za mnie. (...) Publiczny afront. (...) Zabrakło odwagi. (...) Jeden z duchownych obecnych na uroczystości podsumował to zachowanie władz poznańskich wyższych uczelni, z goryczą mówiąc: „Nie przypuszczaliśmy, że aż tak się boją i tak mało mają w sobie odwagi. Co uczelnie mogłyby stracić, gdyby użyły tej sali?”. No właśnie, co?

Jolanta Hajdasz, *Przewodnik Katolicki*, nr 1, 5 I
2014 r., str. 30-31

http://www.opoka.org.pl/biblioteka/Z/ZW/pk201401_poltawska.html

Nie chcieli przyjaciółki Ojca Świętego

(...) To skandal – mówi „Codziennej” prof. Stanisław Mikołajczak. – Uniwersytet nie może być miejscem agitacji politycznej – mówi nam dr Dominika Narożna, rzecznik Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Nie oznacza to, że politycy nie są zapraszani na teren uczelni. Wręcz przeciwnie tylko w ostatnich kilku miesiącach gościli w jej murach m.in. Janusz Pali-kot, Marek Siwiec, Elżbieta Bieńkowska, Jarosław Gowin, Wanda Nowicka, Krystyna Łybacka. (...) Jacek Liziniewicz, *Gazeta Polska*

Codziennie, nr 292 (691), 17 XII 2013, str. 1

Wojciech Kilar odszedł do Pana

29 grudnia 2013 r., w niedzielę Świętej Rodziny zmarł w Katowicach światowej sławy wybitny polski kompozytor Wojciech Kilar. Urodził się 17 lipca 1932 r. w jeszcze polskim wówczas Lwowie. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 4 stycznia 2014 r. o godz. 10.15 w Archikatedrze Chrystusa króla w Katowicach i następnie został pochowany na cmentarzu przy ul. Sienkiewicza w Katowicach.

W *Niedzieli* z 19 stycznia 2014 r. (str. 22-23) jest zamieszczona homilia wygłoszona przez abpa Wiktora Skworca na pogrzebie śp. Wojciecha Kilara. Tekst tej homilii jest też pod adresem <http://www.archidiecezja.katowice.pl/index.php/component/content/article/37-kuria/dokumenty/3610-abp-skworc-byl-dotykajacym-tajemnicy-a-jego-muzyka-niebieska-medycyna?showall=&start=1>

Człowiek głębokiej wiary

Wojciech Kilar był człowiekiem głębokiej wiary, bardzo rozmodlonym, związanym z Jasną Górą, jednocześnie artystą, który wywarł wpływ na kulturę i muzykę, w której łączył współczesność i tradycję. Nie tylko umiał powiązać współczesność z tradycją w swojej muzyce, ale także zawrzeć w niej religijną tożsamość Śląska.

Po koncercie „Missa pro Pace” w Watykanie, którego wysłuchał Jan Paweł II, zapytałem ówczesnego ceremoniarza papieskiego Guido Mariniego o wrażenia i on powiedział, że można wykonać tę mszę podczas Eucharystii. Po powrocie do Katowic namówiłem pana Wojciecha i środowisko muzyczne do odprawienia takiej Mszy św. i katedra katowicka była wypełniona po brzegi.

Był człowiekiem, który żył wiarą, widywałem go na Mszach św., ufundował dzwony do kościoła parafii, do której należał, w swoim pokoju miał list napisany przez Jana Pawła II ze słowami uznania oraz dyplom nagrody „Lux ex Silesia” – „Światło ze Śląska”.

Ks. abp Damian Zimoń, emerytowany metropolita katowicki, Nasz Dziennik nr 302 (4841), 30 XII 2013, str. 3

Tytuły w prasie

Gdy autorem jest osoba świecka to w nawiasie po tytule jest (św.), ks. – ksiądz, abp – arcybiskup, (-) – oznacza artykuł redakcyjny lub tytuł na okładce pisma.

Artysta pełen Bożego ducha (św.)

Artysta w strumieniu piękności (św.)

Artysta światowej rangi (św.)

Będę Ci śpiewał wobec aniołów (ks.)

Był arystokratą ducha (św.)

Człowiek głębokiej wiary (ks.)

Jak zwykle – Pan Bóg działa przez ludzi (-)

Jasna Góra Wojciecha Kilara (ks.)

Już ani jednej nutki (św.)

Kilar nasz jasnogórski (św.)

Kompozytor wiecznej muzyki (abp)

Muzyka przesycona wiarą (ks.)

Człowiek głębokiej wiary (abp)

Odszedł Wojciech Kilar (-)

Ostatni akord (św.)

Per Artem ad Deum (św.)

Pożegnanie Wojciecha Kilara. Ku dobru i ku prawdzie (św.)

Przez muzykę do Boga. Wojciech Kilar (1932-2013) (-)

Przyjaźń zesłana, niezastąpiona (św.)

Śmierć kompozytora (św.)

Świętej pamięci Wojciech Kilar (ks.)

Upamiętnienie Kilara (-)

Wiara i miłość kompozytora (-)

Wiara, muzyka, miłość. Pożegnanie Wojciecha Kilara

Wielki kompozytor i czciciel Jasnogórskiej Królowej Polski (ks.)

Wojciech Kilar nie żyje (św.)

Wojciechowi dedykuję (św.)

W wieku 81 lat zmarł, urodzony we Lwowie, najwybitniejszy współczesny polski kompozytor – Wojciech Kilar (-)

Tytuły wybrałem z następującej prasy:

Gazeta Polska Codziennie, Gość Niedzielny, Nasza Polska, Nasz Dziennik, Niedziela, Przewodnik Katolicki, Warszawska Gazeta, Źródło.

Z internetu:

"Angelus" na pożegnanie Kilara

Błogosławiony Kompozytor

Dziękujemy, Maestro!

Głos dotykający tajemnicy

Katowice: Wojciech Kilar pochowany obok żony Barbary

Katowice: zmarł Wojciech Kilar

Kilar pochowany przy swojej Basi

Nie żyje Wojciech Kilar

Nie żyje Wojciech Kilar. Odszedł światowej sławy kompozytor

Nie żyje Wojciech Kilar – wybitny polski kompozytor

Nie żyje Wojciech Kilar, wybitny kompozytor

Nie żyje Wojciech Kilar - jeden z najbardziej znanych polskich kompozytorów, twórca muzyki filmowej

Ostatnie pożegnanie Wojciecha Kilara

O Wojciechu Kilarze: Jego listy są dla mnie i mojej Żony rodzajem relikwii

Pogrzeb Wojciecha Kilara w Katowicach

Pożegnanie Mistrza

Pożegnanie wielkiego kompozytora

Requiem dla Wojciecha Kilara

Siedziba NOSPR imienia Kilara?

Wczoraj zmarł wielki kompozytor i wielki człowiek Wojciech Kilar

Wojciech Artur Kilar (ur. 17 lipca 1932 we Lwowie, zm. 29 grudnia 2013 w Katowicach)

Wojciech Kilar był jednym z najwybitniejszych twórców muzyki filmowej

Wojciech Kilar – doktor honoris causa Uniwersytetu Śląskiego

Wojciech Kilar: muzyka duszy

Wojciech Kilar nie żyje

Wojciech Kilar nie żyje. Zmarł po długiej chorobie w wieku 81 lat

Wojciech Kilar – ostatni, co tak poloneza wodził. Szukamy autorytetów, właśnie odszedł od nas największy

Wybitny kompozytor Wojciech Kilar zmarł w niedzielę 29 grudnia w Katowicach.

Zmarł kompozytor Wojciech Kilar - laureat nagrody im. Lecha Kaczyńskiego. Miał 81 lat

Zmarł światowej sławy kompozytor – Wojciech Kilar. Miał 81 lat.

Zmarł Wojciech Kilar

Zmarł Wojciech Kilar - polski pianista i kompozytor. Honorowy obywatel Rzeszowa

Zmarł Wojciech Kilar - wybitny kompozytor związany z Kościołem i Śląskiem

Strony internetowe:

<http://ako.poznan.pl/>

<http://dzieje.pl/>

<http://dzielenieniewiasty.blogspot.com/>

<http://ekai.pl/>

<http://fronda.gliwice.pl/>

<http://gosc.pl/>

<http://info.wiara.pl/>

<http://katowice.gazeta.pl/>

<http://katowice.gosc.pl/>

<http://kmn.info.pl/>

<http://kuria.katowice.pl/>

<http://narodowcy.net/>

<http://niezalezna.pl/>

<http://niezłomni.com/>

<http://pl.radiovaticana.va/>

<http://pl.wikipedia.org/>

<http://rebelya.pl/>

<http://24silesia.pl/>

<http://telewizjarepublika.pl/>

<http://tvp.info/>

<http://wpolityce.pl/>

<http://www.deon.pl/>

<http://www.frona.pl/>

<http://www.idziemy.pl/>

<http://www.kresy.pl/>

<http://www.mmsilesia.pl/>

<http://www.naszdziennik.pl/>

<http://www.niedziela.pl/>

<http://www.opoka.org.pl/>

<http://www.pch24.pl/>

<http://www.polskieradio.pl/>

<http://www.radio.katowice.pl/>

<http://www.radiomaryja.pl/>

<http://www.radiovia.com.pl/>

<http://www.regionalna.tvp.pl/>

<http://www.stefczyk.info/>

<http://www.tvs.pl/>

<http://www.us.edu.pl/>

<http://www.wykop.pl/>

Stanisław Waluś (zdjęcia 6 I 2014)

In vitro

Tożsamość zarodka ludzkiego pozostaje niezmienna poprzez poszczególne fazy jego rozwoju (zygota, morula, blastula, węzeł zarodkowy, zarodek zagnieżdżony, płód) jakkolwiek objawiająca postępujące różnicowanie organizmu i jest uznawana

bardziej przez Zgromadzenie Rady Europy (np. Zarządzenie nr 1046 z 24 września 1986 r. i nr 1100 z dn. 2 lutego 1989) aniżeli przez poszczególne Państwa (choć nie brak wyjątków).

Artur J. Katolo: *Contra In Vitro*, Instytut Globalizacji, www.globalizacja.org Warszawa 2010, str. 91-92

Apel 300 naukowców do polskich parlamentarzystów w sprawie procedury „in vitro” i naprotechnologii

We wrześniu [2009 r.] w Sejmie RP rozpoczęły się prace nad regulacjami prawnymi dotyczącymi procedury „in vitro”. Jako naukowcy i nauczyciele akademicki pragniemy zabrać głos w tej ważnej kwestii społecznej. Życie człowieka

rozpoczyna się w momencie poczęcia – to fakt biologiczny, naukowo stwierdzony. Procedura „in vitro”, mająca służyć przekazywaniu życia ludzkiego, jest nieodłącznie związana z niszczeniem życia człowieka w fazie prenatalnego rozwoju, jest więc głęboko nieetyczna i jej stosowanie winno być prawnie zakazane. Z publikowanych danych – z różnych ośrodków medycznych stosujących „in vitro” – wynika, że w trakcie tej procedury ginie 60-80% poczętych istot ludzkich (z brytyjskich informacji wynika, że nawet 95%).

Procedura „in vitro”, na różnych etapach jej stosowania, narusza trzy artykuły Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: art. 30, art. 38, art. 40 oraz art. 157 kodeksu karnego. Procedura ta jest rażąco sprzeczna z ekologią prokreacji, zastępując naturalne środowisko poczęcia i początkowego rozwoju człowieka, jakim jest łono matki, przez „szkło”, a w skrajnym przypadku przez system głębokiego zamrażania (do temperatury -195°C). To naruszenie ekologii prokreacji skutkuje prawie dwukrotnym wzrostem śmiertelności niemowląt, 2-3-krotnym wzrostem występowania różnych wad wrodzonych a także opóźnieniem rozwoju psychofizycznego dzieci poczętych metodą „in vitro” w porównaniu do dzieci poczętych w sposób naturalny.

Pozytywną metodą pomocy małżonkom pragnących poczęcia i urodzenia dziecka jest naprotechnologia. Naprotechnologia to nowoczesna metoda diagnozowania i leczenia niepłodności na podstawie tzw. Modelu Creightona, służącego precyzyjnej obserwacji organizmu kobiety w czasie jej naturalnego cyklu. Na żadnym etapie stosowania naprotechnologii nie dochodzi do niszczenia poczętych istot ludzkich, naruszenia godności małżonków i poczętej istoty ludzkiej oraz zachowane są ekologiczne zasady prokreacji. Należy też podkreślić, że naprotechnologia w porównaniu do procedury „in vitro” jest bardziej skuteczna i kilkakrotnie mniej kosztowna.

Apelujemy o wprowadzenie ustawowego zakazu stosowania procedury „in vitro” jako drastycznie niehumanitarnej oraz o szerokie upowszechnienie naprotechnologii i zapewnienie jej pełnej refundacji z NFZ.

<http://wychowawca.pl/podpisy/>
pobrane 17 XII 2013

Wśród sygnatariuszy są znane mi osoby (w tym członkowie KIK w Katowicach, członkowie Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Gliwickiej) oraz były prezes KIK w Lublinie:

prof. zw. dr hab. Ryszard Bender, Toruń
dr hab. inż., prof. nadzw. Pol. Śl. Piotr Gawor, Gliwice
dr inż. Wiesław Goc, Gliwice
dr med. Rafał Michalik, Kraków
dr inż. Adrian Nocoń, Gliwice
dr med. dr h.c. Wanda Półtawska, Kraków
dr hab. inż., prof. nadzw. Pol. Śl. Marek Smolik, Gliwice
dr hab. inż., prof. nadzw. Pol. Śl. Stanisław Waluś, Gliwice

Stanisław Waluś

Oświadczenie Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka w sprawie nierzetelności dziennikarskiej w programie TVN24

Wystąpienia prof. Andrzeja Kochańskiego, genetyka PAN i lekarza, informującego o negatywnych skutkach in vitro na sympozjum naukowym zorganizowanym przez Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka i samorządowców Miasta Częstochowa oraz na Polskim Kongresie Genetyki w Poznaniu, spotkały się z nierzetelnym przekazem medialnym.

Wobec faktu, że polskie społeczeństwo otrzymuje niemal wyłącznie jednostronny, zgodny z linią programową rządu, przekaz na temat tej procedury, publikacje medialne deprecjonujące naukowe i merytoryczne argumenty krytyczne wobec in vitro są szczególnie szkodliwe.

Wyjątkowo nieobiektywnie przygotowanym materiałem medialnym jest audycja Piotra Glinkowskiego "Czarno na białym" TVN24, 15. X. br. (<http://www.tvn24.pl/wiadomosci-z-kraju,3/ekspert-episkopatu-i-profesor-pan-o-in-vitro-to-eksperymentalna-produkcja-ludzi,363310.html>).

Uważamy, że w programie, nie spełniającym wymogów etyki dziennikarskiej oraz zawodowego profesjonalizmu, dokonano wielu manipulacji.

Przedstawienie w ten sposób głosu o wadach wrodzonych związanych z programem in vitro; głosu popartego wieloma badaniami naukowymi, jest nierzetelnością dziennikarską i próbą ograniczenia społeczeństwu prawa do wiedzy na temat skutków ubocznych procedury.

Relacjonowanie głosów krytycznych o in vitro jako "potępiających matki" czy "stygmatyzujących dzieci z in vitro" jest czystą demagogią.

Jest to tym bardziej kuriozalne, że każdy lekarz ma ustawowy obowiązek informowania pacjentów o skutkach ubocznych proponowanej metody medycznej oraz jej alternatywach.

Warto podkreślić, że w programie nie podano żadnej informacji o naprotechnologii jako etycznej, efektywnej i dużo tańszej alternatywie dla procedury in vitro.

Program TVN24 jest daleki od etosu obiektywnego dziennikarza, dociekającego nawet niewygodnej prawdy i biorącego odpowiedzialność za skutki swych publikacji.

Prezentacja tematyki skutków ubocznych in vitro w mediach ma wpływ na konkretne decyzje konkretnych ludzi. Szukający pomocy w sytuacji niepłodności po otrzymaniu przekazu z programu P. Glinkowskiego pozostaną w nieświadomości co do skutków ubocznych in vitro, które mogą przecież wystąpić w ich wypadku, u ich dziecka.

Za zarząd:

dr inż. Antoni Zięba, prezes PSOŻC

Do 30 XII 2013 r. pod oświadczeniem podpisały się 663 osoby, między innymi:

Jerzy Dąbrowski,
Adrian Nocoń,
Zbigniew Ogonowski,
Krystyna Partuś,
Bolesław Pochopień,
Robert Prorok,
Czesław Ryszka,
Ks. Artur Sepiolo,
Marek Smolik,
Jadwiga Stanek,
Jan Sznajder,
Janina Szymanowicz,
Stanisław Waluś,
Maria Wieloch,
Antoni Winiarski,
Jolanta Zalewska,
Krzysztof Ziolo.

Wśród wymienionych osób jest kilku członków KIK w Katowicach.

Stanisław Waluś

**List Pasterski Episkopatu Polski
do duszpasterskiego wykorzystania
w Niedzielę Świętej Rodziny 2013 roku**

Drogie Siostry, drodzy Bracia!

Każdego roku w Oktawie Narodzenia Pańskiego przeżywamy Niedzielę Świętej Rodziny. Kierujemy myśl ku naszym rodzinom i podejmujemy refleksję na temat sytuacji współczesnej rodziny.

Dzisiejsza Ewangelia opowiada o tym, że Rodzina z Nazaretu w trudnych i niejasnych sytuacjach starała się odczytać i wypełnić wolę Bożą, dzięki czemu wychodziła z nich odnowiona. Takie zachowanie stanowi dla nas ważną wskazówkę, że także dzisiaj posłuszeństwo Bogu i Jego niezrozumiałej czasem woli jest gwarantem szczęścia w rodzinie.

Błogosławiony Jan Paweł II, do którego kanonizacji się przygotowujemy, przypomina, że prawda o instytucji małżeństwa jest „ponad wolą jednostek, kaprysami poszczególnych małżeństw, decyzjami organizmów społecznych i rządowych” (23 II 1980). Prawdy tej należy szukać u Boga, ponieważ „sam Bóg jest twórcą małżeństwa” (GS 48). To Bóg stworzył człowieka mężczyzną i kobietą, zaś bycie – w ciele i duszy – mężczyzną „dla” kobiety i kobietą „dla” mężczyzny uczynił wielkim i niezastąpionym darem oraz zadaniem w życiu małżeńskim. Rodzinę oparł na fundamencie małżeństwa złączonego na całe życie miłością nierozdzielalną i wyłączną. Postanowił, że taka właśnie rodzina będzie właściwym środowiskiem rozwoju dzieci, którym przekaze życie oraz zapewni rozwój materialny i duchowy.

Ta chrześcijańska wizja nie jest jakąś arbitralnie narzuconą normą, ale wypływa z odczytania natury osoby ludzkiej, natury małżeństwa i rodziny. Odrzucanie tej wizji prowadzi nieuchronnie do rozkładu rodzin i do klęski człowieka. Jak pokazuje historia ludzkości, lekceważenie Stwórcy jest zawsze niebezpieczne i zagraża szczęśliwej przyszłości człowieka i świata. Muszą zatem budzić najwyższy niepokój próby przededefiniowania pojęcia małżeństwa i rodziny narzucane współcześnie, zwłaszcza przez zwolenników ideologii *gender* i nagłaśniane przez niektóre media. Wobec nasilających się ataków tej ideologii skierowanych na różne obszary życia rodzinnego i społecznego czujemy się przynaglani, by z jednej strony stanowczo i jednoznacznie wypowiedzieć się w obronie chrześcijańskiej rodziny, fundamentalnych wartości, które ją chronią, a z drugiej przestrzec przed zagrożeniami płynącymi z propagowania nowego typu form życia rodzinnego. Ideologia *gender* stanowi efekt trwających od dziesięcioleci przemian ideowo-kulturowych, mocno zakorzenionych w marksizmie i neomarksizmie, promowanych przez niektóre ruchy feministyczne oraz rewolucję seksualną. *Gende-*

ryzm promuje zasady całkowicie sprzeczne z rzeczywistością i integralnym pojmowaniem natury człowieka. Twierdzi, że płeć biologiczna nie ma znaczenia społecznego, i że liczy się przede wszystkim płeć kulturowa, którą człowiek może swobodnie modelować i definiować, niezależnie od uwarunkowań biologicznych. Według tej ideologii człowiek może siebie w dobrowolny sposób określać: czy jest mężczyzną czy kobietą, może też dowolnie wybierać własną orientację seksualną. To dobrowolne samookreślenie, które nie musi być czymś jednorazowym, ma prowadzić do tego, by społeczeństwo zaakceptowało prawo do zakładania nowego typu rodzin, na przykład zbudowanych na związkach o charakterze homoseksualnym.

Niebezpieczeństwo ideologii *gender* wynika w gruncie rzeczy z jej głęboko destrukcyjnego charakteru zarówno wobec osoby, jak i relacji międzyludzkich, a więc całego życia społecznego. Człowiek o niepewnej tożsamości płciowej nie jest w stanie odkryć i wypełnić zadań stojących przed nim zarówno w życiu małżeńsko-rodzinnym, jak i społeczno-zawodowym. Próba zrównania różnego typu związków jest *de facto* poważnym osłabieniem małżeństwa jako wspólnoty mężczyzny i kobiety oraz rodziny, na małżeństwie zbudowanej.

Spotykamy się z różnymi postawami wobec działań podejmowanych przez zwolenników ideologii *gender*. Zdecydowana większość nie wie, czym jest ta ideologia, nie wyczuwa więc żadnego niebezpieczeństwa. Wąskie grono osób – zwłaszcza nauczycieli i wychowawców, w tym także katechetów i duszpasterzy – próbuje na własną rękę poszukiwać konstruktywnych sposobów przeciwdziałania jej. Są wreszcie i tacy, którzy widząc absurdalność tej ideologii uważają, że Polacy sami odrzucają proponowane im utopijne wizje. Tymczasem ideologia *gender* bez wiedzy społeczeństwa i zgody Polaków od wielu miesięcy wprowadzana jest w różne struktury życia społecznego: edukację, służbę zdrowia, działalność placówek kulturalno-oświatowych i organizacji pozarządowych. W przekazach części mediów jest ukazywana pozytywnie: jako przeciwdziałanie przemocy oraz dążenie do równouprawnienia.

Wspólnota Kościoła w sposób integralny patrzy na człowieka i jego płeć, dostrzegając w niej wymiar cielesno-biologiczny, psychiczno-kulturowy oraz duchowy. Nie jest czymś niewłaściwym prowadzenie badań nad wpływem kultu-

ry na płeć. Groźne jest natomiast ideologiczne twierdzenie, że płeć biologiczna nie ma żadnego istotnego znaczenia dla życia społecznego. Kościół jednoznacznie opowiada się przeciw dyskryminacji ze względu na płeć, ale równocześnie dostrzega niebezpieczeństwo niwelowania wartości płci. To nie fakt istnienia dwóch płci jest źródłem dyskryminacji, ale brak duchowego odniesienia, ludzki egoizm i pycha, które trzeba stale przewyżczać. Kościół w żaden sposób nie zgadza się na poniżanie osób o skłonnościach homoseksualnych, ale równocześnie z naciskiem podkreśla, że aktywność homoseksualna jest głęboko nieuporządkowana oraz że nie można społecznie zrównywać małżeństwa będącego wspólnotą mężczyzny i kobiety ze związkiem homoseksualnym.

W święto Świętej Rodziny zwracamy się z gorącym apelem do rodzin chrześcijańskich, do przedstawicieli ruchów religijnych i stowarzyszeń kościelnych oraz wszystkich ludzi dobrej woli, aby odważnie podejmowali działania, które będą służyć upowszechnianiu prawdy o małżeństwie i rodzinie. Bardziej niż kiedykolwiek potrzebna jest dzisiaj edukacja środowisk wychowawczych.

Apelujemy także do instytucji odpowiadających za polską edukację, aby nie ulegały naciskom nielicznych, choć bardzo głośnych, środowisk, dysponujących niemałymi środkami finansowymi, które w imię nowoczesnego wychowania dokonują eksperymentów na dzieciach i młodzieży. Wzywamy instytucje oświatowe, aby zaangażowały się w promowanie integralnej wizji człowieka.

Wszystkich wierzących prosimy o żarliwą modlitwę w intencji małżeństw, rodzin oraz wychowywanych w nich dzieci. Prośmy Ducha Świętego, aby udzielał nam nieustannie światła rozumienia i widzenia prawdy w tym, co jest niebezpieczeństwem i zagrożeniem nie tylko dla rodziny, ale dla naszej Ojczyzny i całej ludzkości. Módlmy się także o odwagę bycia ludźmi wiary i odważnymi obrońcami Prawdy. Niech w podejmowaniu tego trudu wzorem do naśladowania oraz pomocą duchową będzie Święta Rodzina z Nazaretu, w której wychowywał się Syn Boży – Jezus Chrystus.

W tym duchu udzielamy wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego
w Polsce

Tekst do duszpasterskiego wykorzystania, zgodnie z decyzją biskupa diecezjalnego, w Niedzielę Świętej Rodziny, 29 grudnia 2013 roku.
http://episkopat.pl/dokumenty/5545.1,List_pasterki_na_Niedziele_Swietej_Rodziny_2013_roku.html

Nauczanie Kościoła wciąż przeszkadza!

Ze smutkiem obserwowałam polowanie z nagonką, które w mediach zdominowało dyskusję o liście pasterskim czytany w Niedzielę Świętej Rodziny. (...) Już raz, w czasach PRL otrzymaliśmy od Kościoła wielki dar – wybitnych przewodników po trudnościach duchowego, moralnego, społecznego i politycznego i gospodarczego życia. Ojciec święty bł. Jan Paweł II, ks. kardynał S. Wyszyński, bł. Ks. Jerzy Popiełuszko, ks. abp. I. Tokarczuk i wielu, wielu innych duszpasterzy potrafiło przełożyć słowa Ewangelii na codzienne, zanurzone w konkretnej rzeczywistości życie. (...) Współczesnemu światu zaczyna przeszkadzać także ojciec święty. Jego słowa podlegają podobnym, subiektywnym interpretacjom, sugerującym nie tylko „wielką zmianę” w nauczaniu moralnym, lecz także napięcia między ojcem świętym a Kościołem w Polsce. Nic nowego pod słońcem. (...)

Barbara Fedyszak-Radziejowska, Gość Niedzielny, nr 2, Rok XCI, 12 I 2014, str. 74

Oświadczenie w związku ze stanowiskiem Episkopatu Polski w sprawie „gender”

Poznań, 3.01.2014 r.

Akademickie Kluby Obywatelskie im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Poznaniu, Krakowie i Warszawie z uznaniem i satysfakcją przyjęły głos Episkopatu Polski dotyczący istoty ideologii *gender* i jej znaczenia dla życia społecznego. Głos ten jest niezwykle cenny z kilku względów.

Po pierwsze – stanowi ważny głos informacyjny w sytuacji braku stosownej wiedzy na ten temat i towarzyszącej jej banalizacji problemu.

Po drugie – jest wyraźnym wskazaniem istotowej różnicy między badaniami teoretycznymi zajmującymi się wpływem kultury na przeżywanie seksualności człowieka i formy przeżywania małżeństwa, a charakterystycznym dla ideologicznego spojrzenia marginalizowaniem natury ludzkiej na rzecz błędnie pojmowanych stereotypów kulturowych.

Dziękujemy za jasne określenie *gender* jako formy ideologii, której celem nie jest szukanie prawdy, typowe dla nauki, w tym dla filozofii, ale redukcjonistyczne propagowanie wizji człowieka jako przedmiotu manipulacji.

Po trzecie – sprawą niezwykle cenną Listu Pasterskiego Episkopatu Polski jest wskazanie, że narzędzia pojęciowe, używane w tak zwanych badaniach nad płcią kulturową – być może niezależnie od intencji i woli zajmujących się wpływem kultury na płęć – są wykorzystywane i implementowane do sfery edukacji, prawa, ekonomii, polityki oraz wielu innych dziedzin życia społecznego.

Akademickie Kluby Obywatelskie podzielają w pełni niepokój Episkopatu Polski w zakresie edukacji seksualnej, inspirowanej i kreowanej wedle standardów związanych z ideologią *gender*. Przypominamy, że jest to naruszenie jednej z podstawowych zasad życia społecznego we współczesnych państwach – zasady pomocniczości (subsydiarności). Oczekujemy zatem od stosownych władz państwowych i samorządowych zaprzestania praktyki wdrażania programów tzw. „edukacji równościowej” do placówek oświatowych różnego szczebla.

Przy okazji apelujemy do władz, ludzi mediów oraz środowisk opiniotwórczych o uczciwość intelektualną i zaprzestanie posługiwania się nieprawdziwymi pojęciami w budowaniu wizerunku ideologii *gender*. Pojęcia takie jak „równość”, „równouprawnienie”, „tolerancja”, „walka z dyskryminacją” są bowiem pozbawione znaczeń im przypisywanych. Przykładowo często przywoływane słowo „równouprawnienie” oznacza faktycznie uprzywilejowanie prawne osób nie spełniających warunków prawnych do takich przywilejów.

Po czwarte – nade wszystko dziękujemy Episkopatowi Polski za przypomnienie integralnej wizji człowieka, charakterystycznej dla katolicyzmu. Jesteśmy przekonani, że to właśnie w ramach tej wizji opartej na godności osoby ludzkiej, prawa naturalnego i szacunku dla porządku obiektywnego można właściwie rozpoznać problem równości i tożsamości, jak to genialnie prosto wskazał bł. Jan Paweł II w swoim przesłaniu z okazji konferencji w Pekinie „równa godność nie oznacza «tożsamości» z mężczyznami. Taka tożsamość zubożyłaby jedynie kobiety i całe społeczeństwo, zniekształcając lub niszcząc niepowtarzalne bogactwo

i wewnętrzną wartość kobiecości. Według wizji Kościoła, mężczyźni i kobiety zostali powołani przez Stwórcę, aby żyć w głębokiej wzajemnej komunii, poznając jedni drugich i składając siebie w darze, działając razem dla wspólnego dobra i uzupełniając się nawzajem dzięki komplementarności cech kobiecych i męskich” (List [Przesłanie] *It is with genuine pleasure* do Sekretarza Generalnego IV Światowej Konferencji ONZ Poświęconej Kobiecie).

Po piąte – jednoznaczne stanowisko Episkopatu Polski stanowi niezwykle silne wsparcie dla wielu środowisk, stowarzyszeń i osób, które od dłuższego czasu starają się pokazać opinii publicznej, zwłaszcza rodzicom, jak groźne skutki dla prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa, narodu, a zwłaszcza rodziny ma wdrażanie ideologii *gender*, jak destrukcyjnie wpływa ona na funkcjonowanie społeczeństw zachodnich, w których ideologia ta jest prawnie sankcjonowana od wielu lat.

Głęboko ufamy, że stanowczy i jasny głos Episkopatu Polski położy kres agresywnym wypowiedziom i działaniom propagatorów ideologii *gender* i umożliwi realną pracę państwa, Kościoła, instytucji pozarządowych i samych małżeństw w dziele odbudowy i wzmacniania godności małżeństwa i rodziny w Polsce.

Z radością konstatujemy, że głos Polskiego Episkopatu współbrzmi ze stanowiskiem papieża Franciszka i episkopatów innych krajów Europy i świata.

Oświadczenie podpisały osoby nie będące członkami AKO – między innymi (wśród nich są prezesi KIK-ów i profesorowie):

Jacek Bachniak - Rudy

Teresa Bermańska - prezes KIK w Bydgoszczy

Jacek Burszka - Katowice

Jerzy Chmielewski - Katowice

Andrzej Cholewa - Gliwice

Zofia Miazgowicz Cholewa - Gliwice

Wanda Czerwińska - prezes KIK w Olsztynie

Robert Czerwiński - Gliwice

Andrzej Dawidowski - prezes KIK w Katowicach

Piotr Gawor Gliwice – Gliwice

Antoni Hallek - Zabrze

Tadeusz Hanak - Zabrze

Danuta Jarosz - Sosnowiec

Alicja Kasprzyk - Gliwice

Jerzy Kasprzyk - Gliwice

Zofia Lachtara - Gliwice

Maria Lasończyk - Gliwice

Jan Mikos - Katowice

Henryk Palus - Gliwice

Krystyna Partuś - Zabrze

Wojciech Pillich - Zabrze

Bolesław Pochopień - Zabrze

Krystian Probiez - Gliwice

Robert Prorok - Zabrze

Alina Rejman-Burzyńska - Katowice

Czesław Ryszka - Katowice

Marek Smolik - Gliwice

Marek Sterczewski - Gliwice

Janina Szymanowicz - Gliwice

Irena Waluś - Gliwice

Stanisław Waluś - Gliwice

Włodzimierz Wawszczak - Łódź

Maria Wieloch - Gdańsk

Antoni Winiarski - Katowice

Krystyna Wojciechowska - Gliwice

Witold Zajączkowski - Gliwice

Jolanta Zalewska - Zabrze

Barbara Ziolo - Gliwice

Krzysztof Ziolo - Gliwice

Janusz Żelezik - Gliwice

Stanisław Waluś

Nie ustąpimy genderystom

Z ks. dr. hab. Dariuszem Oko, kierownikiem Katedry Filozofii Poznania Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, rozmawia Małgorzata Pabis

Księżę Profesorze, biskupi polscy w liście na Niedzielę Świętej Rodziny jasno informują o zagrożeniach wpływających z ideologii gender. Tymczasem jeden z blogerów „Tygodnika Powszechnego” nawoływał, by tego listu nie czytać. Co o tym sądzić?

– Na podstawie licznych publikacji „Tygodnika Powszechnego” można uznać, że jego redakcja zdecydowanie odrzuca nauczanie Kościoła na temat ideologii *gender*, w tym także na temat homoideologii (czyli jej istotnej części) – podobnie jak czyni to od lat w kwestii etyki małżeńskiej. Widać to szczególnie teraz, kiedy „Tygodnik” tak otwarcie nawołuje do buntu przeciw całemu Episkopatowi i Ojcu Świętemu. A genderysty są jak marksiści, podobnie nienawidzą chrześcijaństwa i podobnie zmierzają do zniszczenia Kościoła, chcą wsadzać chrześcijan do więzień nawet za jedno zdanie krytyki ich ideologii. Nieprzypadkowo przecież osoby, które znane są w Polsce z największej nienawiści do Kościoła, są też najbardziej zdecydowanymi

zwolennikami gender. Zatem wspieranie ich działań jest oczywistym zaprzaństwem, zachowaniem judaszowo-kainowym. Skoro jednak sam ks. Boniecki, redaktor „Tygodnika”, tak dobrze czuje się w towarzystwie satanisty „Nergala” albo ks. prof. Michała Czajkowskiego, który przez 20 lat współpracował z SB, wydając jej ludzi Kościoła, to trzeba się liczyć z tym, że trudno o niegodziwość, której jego redakcja nie byłaby gotowa się dopuścić w swojej nieustannej walce z nauczaniem Kościoła. Przyłączanie się do takich działań jest niedopuszczalne, jest oczywistą zdradą, samobójstwem duchowym. Trzeba się tego szczególnie strzec, bo działanie Judasza często przynosi jeszcze gorsze skutki niż otwartego wroga.

Jak Ksiądz odniesie się do informacji Fundacji Feminoteki, która wyliczyła, jakoby Kościół wziął 61,5 mln złotych dotacji unijnych na projekty, które powinny wspierać gender. Feministki zażądały, by NIK sprawdziła, czy pieniądze zostały wydane zgodnie z zaleceniami Unii Europejskiej...

– To kolejny absurd genderystów, to tak, jakby Kościół miał sam siebie ateizować. Unia Europejska nie ma prawa nikogo zmuszać do przyjmowania ideologii gender, podobnie jak sowiecka Moskwa nie miała prawa nikogo zmuszać do przyjęcia komunizmu. To tak, jakby żydowskie dzieci zmuszać do przejścia na islam, to byłby niesamowity antysemityzm, straszna pogarda dla Izraela. Czymś podobnym jest zmuszanie chrześcijan do konwersji na ateistyczną ideologię gender. To jest niesłychana pogarda dla godności człowieka, dla jego sumienia i całej duchowości. Jest to ciężkie przestępstwo, za które musi odpowiedzieć każdy, kto się go dopuszcza. W żadnym wypadku nie wolno ustępować genderateistom, dla których bożkiem stał się seks, którzy redukują człowieka do biologii i fizjologii, którzy widzą w nim przede wszystkim jego zwierzęcość, a nie duchowość, i jeszcze usiłują deprawować dzieci. W ich obronie trzeba być gotowym poświęcić bardzo wiele.

(...)

Nie możemy sobie pozwolić na milczenie, na bycie „lukrowanymi” katolikami. Odnosząc się do ataku medialnego przypuszczonego na ks. abp. Hosera czy ks. abp. Michalika po ich wypowiedziach na temat gender, można by sądzić, że genderyści nawet z biskupów chcieliby zrobić „lukrowanych” katolików...

– Dominujące lewackie media pouczają Episkopat, podobnie jak Bierut czy Gomułka pouczali kardynała Wyszyńskiego czy Wojtyłę. To oni chcą decydować, jakimi mamy być chrześcijanami. Oczywiście najlepiej takimi, którzy w bojażni niewolniczo im się podporządkują. Ale to tak, jakby Piłat, Sanhedryn czy Judasz dyktowali apostołom, co mają mówić i czynić. Tacy krytycy Kościoła byłiby zadowoleni dopiero wtedy, gdyby Papież ogłosił, że Boga nie ma, a aborcja, rozwody i homoseksualizm to największe zasługi, za które idzie się prosto do Nieba. Ulegać takim krytykom to tak, jakby Jezus ulegał zakłamaniu faryzeuszy. Tymczasem Jezus przez cały czas swojej publicznej działalności prowadził duchową walkę o prawdę z faryzeuszami i innymi zakłamańcami, którzy od początku chcieli go zamordować. Mówił do nich: „groby pobielane”, „plemię zmijowe”, „mordercy proroków”. Podobnie my musimy dzisiaj bronić siebie i dzieci przed współczesnymi wielkimi faryzeuszami i zakłamańcami. To należy do istoty naśladowania Jezusa. I chwała księżom biskupom, współczesnym apostołom, że tak właśnie czynią.

Dziękuję za rozmowę.

Nasz Dziennik nr 302 (4841), 30 XII 2013, str.

10

http://naszdziennik.pl/mysl/63829,nie-ustapimy-gendery-stom.html?utm_source=info&utm_medium=email&utm_campaign=20131230_01

Więcej o ideologii gender na stronie:

<http://fronda.gliwice.pl/content.php5?id=11>

Dużo wartościowych materiałów można znaleźć na stronie Diecezji Warszawsko-Praskiej:

<http://www.diecezja.waw.pl/3260>

Przegląd prasy

Ze względu na objętość miesięcznika „Dłatego” przeglądy prasy nie mogą być zbyt obszerne. Wiele informacji traci na aktualności i stąd, o ile będą się ukazywały, czego – jak wynika z ankiety – oczekują czytelnicy „Dłatego” będą krótsze. Osoby mające dostęp do Internetu mogą skorzystać z przeglądu tygodników katolickich („Gość Niedzielny”, „Niedziela”, „Przewodnik Katolicki”, „Źródło. Tygodnik Rodzin Katolickich”) opracowywanego przeze mnie i zamieszczanego na stronie <http://www.jezuicigliwice.pl/>.

Jest też wiele portali internetowych z rzetelną i ważną informacją. Można je wybrać z wykazu tych, który zamieściłem na str. 16.

Osobom, które nie mają dostępu do Internetu polecam wyżej wymienione tygodniki oraz „Idziemy”, a ze świeckich następujące: „Tygodnik Solidarność”, „Nasza Polska”, „wSieci”. Dalsze to: „Do rzeczy”, „Warszawska Gazeta”, „Gazeta Polska”, „Gazeta Obywatelska”, „Polska Niepodległa”. Jeśli chodzi o dzienniki, to polecam następujące: „Nasz Dziennik”, „Gazeta Polska Codziennie” i „Rzeczpospolita”. Niżej podam 10 wiadomości z czterech tygodników katolickich.

Jak sklonować Orbána?

Węgierski premier praktycznie co 12 miesięcy mógłby zostawać człowiekiem roku. I nie ma w tych peanach cienia bałwochwalstwa. To raczej zwykła zazdrość, że Węgrzy mają prawdziwego gospodarza, a nie albo marionetkowego premiera sterowanego z tylnego siedzenia, albo wprowadzie ideowca, ale trochę cynicznego, trochę też nieradzącego sobie z równie cynicznymi współpracownikami, albo wystraszonego woźnego, najpewniej czującego się w uścisku to zachodnich, to wschodnich białych kołnierzyków. (...)

Jacek Dziedzina, Gość Niedzielny, nr 51-52 rok XCI, 22 XII 2013, str. 82

Jeden z dziesięciu

W ciągu godziny znalazłem kilkadziesiąt osób, które... oddają jedną dziesiątą swych zarobków na potrzeby Kościoła. (...)

Marcin Jakimowicz, Gość Niedzielny, nr 5 rok XCI, 2 II 2014, str. 18-20

Telewizja Trwam ruszy nocą

W nocy z 14 na 15 lutego Telewizja Trwam rozpocznie emisję na multipleksie transmisją Mszy św. przed cudownym obrazem Matki Bożej na Jasnej Górze (...)

Gość Niedzielny, nr 6 rok XCI, 9 II 2014, str. 7

Przecież ogromna część adhortacji apostołskiej papieża Franciszka „Evangelii gaudium” to zachęta do wyjścia z Ewangelia naprzeciw ludziom. I dlatego na przykład dopóki nie nawrócimy całej „Gazety Wyborczej” i wszystkich środowisk wrogich Kościołowi, nie możemy być spokojni.

Abp Józef Michalik, Gość Niedzielny, nr 6 rok XCI, 9 II 2014, str. 9

Benedykt XVI o gender

„Płeć, zgodnie z tą filozofią [gender] nie jest już pierwotnym faktem natury, który człowiek musi przyjąć i osobiście wypełnić sensem, ale rolą społeczną, o której decyduje się autonomicznie, pod-

czas gdy dotychczas decydowało o tym społeczeństwo. Oczywiście jest głęboki błąd tej teorii i podporządkowanej jej rewolucji antropologicznej. Człowiek kwestionuje, że ma uprzednio ukonstytuowaną naturę swojej cielesności, charakteryzującą istotę ludzką. Zaprzecza swojej własnej naturze i postanawia, że nie została ona jemu dana jako fakt uprzedni, ale to on sam ma ją sobie stworzyć. (...)

Niedziela, nr 6, 9 II 2014, str. 26

Smoleńskie słowa i fakty

Tygodnik „wSieci” ujawnił raport polskich archeologów z miejsca katastrofy Tu-154M z delegacją prezydencką w Smoleńsku 10 kwietnia 2010 r. (...) Aż 2/3 z łącznej liczby 30 tys. znalezisk to fragmenty rozbitego samolotu (...) Zwraca on uwagę, że wiele części samolotu znaleziono przed miejscem domniemanego zderzenia z brzozą. (...)

Krzysztof Czabański, Niedziela, nr 6, 9 II 2014, str. 35

Gender i spustoszenia

Wywołujące burzliwe dyskusje raport socjologa prof. Marka Regnerusa z analizy amerykańskich badań nad dorosłymi dziećmi wychowywanymi przez rodziców żyjących w związkach homoseksualnych, dostępny do tej pory fragmentarycznie dzięki pracom dziennikarzy, można już czytać w całości w Kwartalniku Naukowym „Fides et Ratio”, 4 (16) 2013, wydawanym przy UKSW. (...) 31 proc. dzieci wychowywanych przez matki lesbijki i 25 proc. dzieci wychowywanych przez ojców gejów podało, że wbrew swojej woli były one przez rodziców zmuszane do seksu. (...) *Anna Cichobłazińska, Niedziela,*

nr 6, 9 II 2014, str. 49

Polscy biskupi rozpoczęli wizytę ad limina apostolorum

- Papież jest dobrze zorientowany w sprawach Kościoła w Polsce i naszego kraju – mówili polscy biskupi po spotkaniu 1 lutego z papieżem Franciszkiem. Podczas spotkania z pierwszą grupą biskupów przybyłych z wizyta ad limina apostolorum Franciszek wyraził uznanie dla pracy Kościoła w Polsce. – Jego pierwsze słowa były bardzo poruszające: macie szczególną łaskę pracować w tym narodzie o głębokiej wierze, to jest szczególna łaska pracować w tym narodzie o głębokiej wierze, to jest szczególna łaska, jaka was dotyka, być pasterzami takiego ludu, takiego narodu. (...) Spotkanie z grupą polskich biskupów prowadził prefekt Kongregacji kard. Zenon Grocholewski.

Przewodnik Katolicki, nr 6, 9 II 2014, str. 4

Zabić księdza

Zginęli dwadzieścia pięć lat temu, u progu wolnej Polski. Dwaj z nich niemal w przeddzień Okrągłego Stołu, a trzeci kilkanaście dni po częściowo wolnych wyborach. (...) I dlaczego, mimo wpływu ćwierć wieku, sprawy dotyczące zgonów ks. Stefana Niedzielaka, ks. Stanisława Suchowolca i ks. Sylwestra Zycha nie zostały do końca wyjaśnione? (...)

Małgorzata Szewczyk, *Przewodnik Katolicki*, nr 6, 9 II 2014 str. 20-21

Kanty Okrągłego Stołu

To jeden z niewielu mebli, który na trwałe wszedł do historii. Jednak kontrakt podpisany przy nim już 25 lat temu budził kontrowersje. Z biegiem lat są one niestety coraz bardziej widoczne. (...)

Jolanta Hajdasz, *zastępca redaktora naczelnego*, *Przewodnik Katolicki*, nr 6, 9 II 2014 str. 24-25

Nagroda im. Sługi Bożego Jerzego

Ciesielskiego. Wielka radość i zobowiązanie

28 stycznia – w 22. rocznicę powstania naszego tygodnika – w Sali Senackiej Politechniki Krakowskiej została wręczona nagroda im. Sługi Bożego Jerzego Ciesielskiego. (...) Kapituła nagrody „Źródła” doceniła działalność Marka Jurka, współzałożyciela Ruchu Młodej Polski i Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego, posła sejmiku kontraktowego a potem sejmów I, IV i V kadencji, marszałka Sejmu, przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, szefa stronnictwa Prawicy Rzeczypospolitej, m. in. za zaangażowanie polityczne na rzecz zasad cywilizacji chrześcijańskiej oraz sprawy niepodległości Polski. W uzasadnieniu przypomniano, że polityk był inicjatorem ustanowienia przez Sejm Narodowego Dnia Życia w dniu 24 marca. (...)

Małgorzata Papis, *Źródło. Tygodnik Rodzin Katolickich*, nr 6, 9 II 2014, str. 7

In vitro zwiększa ryzyko komplikacji przy porodzie

Sztuczne zapłodnienie radykalnie zwiększa ryzyko problemów okołoporodowych. Niemal dwukrotnie podnosi ryzyko urodzenia martwego dziecka, bądź jego śmierci w ciągu pierwszych 28 dni po porodzie – donosi Radio Watykańskie. Jak wskazują wyniki badań przeprowadzonych na uniwersytecie w Adelajdzie pod kierunkiem prof. Michaela Daviesa, obok zwiększonego ryzyka śmierci, sztuczne zapłodnienie podwaja także prawdopodobieństwo przedterminowego porodu. (...)

Małgorzata Papis, *Źródło. Tygodnik Rodzin Katolickich*, nr 6, 9 II 2014, str. 13

O tożsamości Polaków

Ukazały się, opublikowane przez Archidiecezjalne Wydawnictwo Łódzkie, materiały z VII Ogólnopolskiej Konferencji z cyklu „Dziennikarz między prawdą a kłamstwem”, zatytułowanej „Pamięć i tożsamość Polaków – dziś”. Konferencja odbyła się 19 października ub. r. w auli Wyższego Seminarium duchownego w Łodzi, a zorganizował ją miejscowy oddział Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy. (...) Myślowe śmieci (...) Nie wstydić się korzeni! (...) Konsument kultury masowej (...) Ośmieszanie tematyki religijnej (...) Znikł hymn państwowy (...)

Janusz Janyst, *Źródło. Tygodnik Rodzin katolickich*, nr 6, 9 II 2014, str. 20-21
wybrał Stanisław Waluś

NASZE ROCZNICE

450 lat temu (7 II 1564 r.) wojska litewskie zadały klęskę wojskom rosyjskim pod Orszą.

380 lat temu (25 II 1634 r.) wojska rosyjskie skapitulowały pod Smoleńskiem przed armią polską dowodzoną przez króla Władysława IV Wazę.

170 lat temu (24 II 1844 r.) rozpoczęto budowę pierwszej linii kolejowej w Galicji, łączącej Kraków z Wiedniem.

105 lat temu (7 II 1909 r.) urodził się bp Helder Câmara, jeden z czołowych teologów teologii wyzwolenia.

85 lat temu (12 II 1929 r.) w Meksyku rozpoczęły się kolejne krwawe prześladowania katolików przez ówczesny ateistyczno-masoński rząd.

80 lat temu (3 II 1924 r.) zmarł prezydent Stanów Zjednoczonych Woodrow Wilson, który był zwolennikiem odbudowy państwa polskiego.

75 lat temu (27 II 1939 r.) Wielka Brytania i Francja uznały rząd generała Francisca Franco.

75 lat temu (22 II 1939 r.) na lotnisku Okęcie w Warszawie rozpoczęły się próbné loty nowego myśliwca polskiej konstrukcji PZL 50 „Jastrząb”.

70 lat temu (1 II 1944 r.) żołnierze z oddziału specjalnego Kedywu Komendy Głównej Armii Krajowej dokonali w Warszawie zamachu na dowódcę SS i policji na dystrykt warszawski gen. Franza Kutscherę.

70 lat temu (25 II 1944 r.) zgodnie z poleceniem generalnego gubernatora Hansa Franka specjalnym nadzorem policyjnym otoczono działalność duchowieństwa, zwłaszcza głoszone w kościołach kazania.

70 lat temu (28 II 1944 r.) oddziały ukraińskiej Dywizji SS „Galizien” przeprowadziły pacyfika-

cję wsi Huta Pieniacka (woj. tarnopolskie) w odwecie za śmierć dwóch żołnierzy z tej formacji zabitych w starciu z lokalną samoobroną. Ukraińcy spalili wieś i zamordowali 868 Polaków.

10 lat temu (11 II 2004 r.) w Tampa na Florydzie zmarł płk Ryszard Kukliński – bohater.

Wybrała Barbara Kwaśnik

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Ojca Świętego na rok 2013

Styczeń: *Powszechna:* Aby był promowany autentyczny rozwój gospodarczy, szanujący godność wszystkich ludzi i wszystkich ludów. *Ewangelizacyjna:* Aby chrześcijanie różnych wyznań mogli podążać do jedności, której pragnie Chrystus.

Luty: *Powszechna:* Aby mądrość i doświadczenie osób w podeszłym wieku były uznawane w Kościele i w społeczeństwie. *Ewangelizacyjna:* Aby kapłani, zakonnicy i świeccy wielkodusznie współpracowali w misji ewangelizacyjnej.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaaojczyzne.pl>

Chwycili za różaniec i przyszło odrodzenie

Z ks. Robertem Dhubalą SDS, salwatorianinem od trzynastu lat pracującym na Węgrzech, kapłanem pierwszej w Europie Katolickiej Akademii Piłkarskiej, która przed dwoma laty powstała w tym kraju, rozmawia Małgorzata Bochenek.

Na Węgrzech trwa Krucjata Różańcowa w intencji Ojczyzny. Włączyło się w nią 10 procent narodu, ok. 2 mln ludzi. Skąd w tym narodzie takie umiłowanie Różańca i wiara w jego moc?

- Różaniec w życiu katolika węgierskiego, co trzeba podkreślić zawsze odgrywał ważną rolę. Stanowił oręż i można porównać to do polskiej pobożności różańcowej. Jednak w ostatnich latach obserwujemy na nowo zachwyt Różańcem, ta modlitwa przeżywa na Węgrzech swój renesans. Węgrzy wzięli sobie do serca słowa kard. Józefa Mindszenty, który w latach komunizmu napisał, że Węgry zostaną uratowane przez Różaniec. (...)

To odrodzenie ducha narodu widać także w obecnym prawodawstwie węgierskim. Które osiągnięcia uznalby Ksiądz za najważniejsze?

- Bardzo ważne są dokonane zmiany w konstytucji, już w jej preambule jest odwołanie do Bo-

ga. Podejmowana jest polityka prorodzinna, służąca rodzinie, wspierająca jej byt materialny, wzmocniona została ochrona życia poczętego, a także prawnie bronięte jest małżeństwo jako związek mężczyzny i kobiety. (...) *Znak Pokoju*, nr 283, R. XXIV, 25 VII 2011, str. 15-18

Informacja z zebrania Zarządu KIK w Katowicach w dniu 12 grudnia 2013 r.

1. Stanisław Waluś zreferował przebieg Spotkania Regionalnego w dniu 30.11.2013 r.
2. Jan Mikos przedstawił przebieg tegorocznego Adwentowego Dnia Skupienia z 5.12.2013 r., w którym wzięły udział 22 osoby.
3. Ustalono terminy zebrań Zarządu KIK w Katowicach w roku 2014.
4. Andrzej Dawidowski wystąpił z prośbą do Przewodniczących Sekcji o zebranie i przekazanie adresów e-mail członków Sekcji. Umożliwiłoby to usprawnienie obiegu informacji wewnątrzklubowej.
5. Omówiono przygotowania do spotkania opłatkowego KIK w Katowicach. Odbędzie się ono w piątek 10 stycznia 2014 r. - godz. 17.00 - Msza Święta, godz. 18.00 - spotkanie opłatkowe.
6. Zarząd KIK w Katowicach zwraca się z apelem do członków i sympatyków o liczniejszy udział w pierwszopiątkowych Mszach Świętych, które są odprawiane w krypcie katowickiej Katedry.
7. Zarząd KIK w Katowicach podjął uchwały:
 - Zwołuje się Walne Zebranie Delegatów na dzień 22 marca 2014 r. w pierwszym terminie godz. 10.00, w drugim terminie godz. 10.30;
 - W poczet członków KIK w Katowicach zostali przyjęci Pani Danuta Makowska oraz Pan Marek Wagner.
8. Wojciech Pillich poinformował o spotkaniu części stowarzyszeniowej Rady Ruchów i Stowarzyszeń diecezji gliwickiej w dniu 10 grudnia br. Tematem była „Wizja pracy i metody działania ruchów i stowarzyszeń”, w szczególności dla wspierania rodzin. W 2014 roku, ogłoszonym Rokiem Rodziny, powinna odbyć się konferencja tematyczna. Była również mowa o obywatelskim projekcie „Wolna Niedziela” Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej, zbierania podpisów pod projektem ustawy wprowadzającym zakaz pracy w placówkach handlowych w każdą niedzielę. *Robert Prorok*

Otrzymaliśmy z Sejniku

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
W KATOWICACH

*Katowice 6 listopada 2013 r.
KS 0004/901/2013*

Szanowny Pan
Andrzej Dawidowski
Prezes
Klubu Inteligencji Katolickiej

Szanowny Panie Prezesie

W nawiązaniu do złożonego przez Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej w Kancelarii Sejniku Województwa Śląskiego pisma dotyczącego propozycji uchwalenia przez Sejmik Województwa Śląskiego roku 2014 Rokiem Pamięci o Tragedii Górnośląskiej 1945 informuję, że zapoznałem się z nim wnikliwie.

Po przeanalizowaniu pisma informuję, iż rozważę Państwa propozycję. Uprzejmie dziękując za Państwa sugestię, pozostaję z szacunkiem

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
Andrzej Gościński

Otrzymaliśmy z Raciborza

2 Stycznia 2014

Szanowny Panie Prorok,
w odpowiedzi na Pana e-mail z dnia 15 października 2013 r. uprzejmie informujemy, iż sprawa ta została przedstawiona i omówiona na posiedzeniu Zarządu naszego Stowarzyszenia w dniu 22 października 2013 r. oraz w dniu 10 grudnia 2013 r. Zarząd poparł ideę Roku Pamięci o Tragedii Górnośląskiej 1945, jednakże uznał, iż lepszym terminem będzie rok 2015, gdyż w tymże roku przypada 70 rocznica tej tragedii.

Z poważaniem

Marcin Lipka
Przewodniczący Zarządu
Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Niemców
Województwa Śląskiego
ul. Wczasowa 3, 47-400 Racibórz

Otrzymaliśmy z Rybnika

5 grudnia 2013 r. Antoni Winiarski, były prezes KIK w Katowicach otrzymał pocztą elektroniczną następujący list:

“Dziękujemy za wsparcie rodziców z Przedszkola nr 13 w Rybniku-Chwałowicach. W imieniu rodziców, xteodor”.

Nadawcą listu był Teodor Suchoń, który dziękował za „Stanowisko Klubów Inteligencji Katolickiej z południowego regionu Polski w sprawie ideologii gender”, które zostało uchwalone na spotkaniu w siedzibie KIK w Katowicach w sobotę 30 listopada 2013 r. (treść stanowiska jest w biuletynie „Dłatego” z 25 XII 2013 r., na str. 6 i na stronie internetowej KIK w Katowicach).

Po otrzymaniu tego listu nasuwają mi się słowa Pisma Świętego:

“... cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście” (Mt 25,40).

Stanisław Waluś

Pielgrzymki w 2014 roku

KANONIZACJA

JANA PAWŁA II i JANA XXIII

Propozycje: Biuro Pielgrzymkowe AVE,
Katowice ul. Gawronów 20,
<http://www.ave.turystyka.pl/>

Pielgrzymki organizowane przez Antoniego Winiarskiego

W przypadku pielgrzymek organizowanych przy pomocy Biura Podróży (np. AVE z Katowic) uczestników pielgrzymki obowiązują zasady wynikające z umowy zawartej pomiędzy Klubem Inteligencji Katolickiej w Katowicach a Biurem Podróży.

W pozostałych przypadkach, przy rezygnacji z uczestnictwa w pielgrzymce, osoby rezygnujące powinny zgłosić inną osobę zamienną, gdy nie ma podmioty z listy rezerwowej. W innym przypadku, będą odliczane poniesione już koszty.

13-27 lipca 2014. Pielgrzymka do Ekwadoru i Archipelag Galapagos z krótką wizytą w Kolumbii.

Pilot: dr Antoni Winiarski

Kapelan: Ks. prof. dr hab. Józef Kozyra

Organizacja: AVE Touroperator, ul. Gawronów 23, 40-527 Katowice.

Planowana trasa

13 lipca o godz. 22 zbiórka w Katowicach. Quinche (2619 m n.p.m., Sanktuarium Maryjne) - Otovalo (2500 m n.p.m., indiański targ) - Cotocachi (rzemiosło w skórze) - Laguna Cuicocha (3246 m n.p.m., jezioro w kraterze wulkanu) - Gruta de La Paz (2468 m n.p.m., Sanktuarium Matki Bożej Pokoju - grotą, z której wypływa podziemna rzeka) - Tulkan (2980 m n.p.m., katedra, cmentarz, franciszkanie).

Przejazd do Kolumbii do Las Lajas (2616 m n.p.m., sanktuarium w kanionie, gdzie na ścianie kanionu ukazał się wizerunek Matki Bożej). Powrót do stolicy Ekwadoru Quito.

Park Narodowy Cotopaxi (Jezioro Limpiopungo, 3800 m. n.p.m., widok na wulkan Cotopaxi) - wioska indiańska - Banos de Agua Santa (1820 m n.p.m. - miejsce objawień Maryi, obrazy przedstawiające cuda za przyczyną Matki Bożej od Świętej Wody) - Pailón del Diablo (wodospad Diabelska Patelnia) - Biblian (sanktuarium maryjne de la Virgen de Roccio) - Cuenca (zabytkowe miasto na liście światowego dziedzictwa UNESCO, ruiny przedkolumbijskie) - San Jacinto de Yaguachi (katedra św. Jacka) - Guayaquil.

Przelet samolotem na wyspę Baltra (1170 km, Archipelag Galapagos na Oceanie Spokojnym /UNESCO/). 3 noce na Galapagos - zwiedzanie archipelagu - żółwie słoniowe, legwany, gekony, lwy morskie, pingwiny równikowe, ptaki. Noclegi w Puerto Ayora na wyspie Santa Cruz. Zwiedzanie wyspy, plaża, hodowla olbrzymich żółwi i innych zwierząt w Stacji Biologicznej Charles Darwin. Wycieczki na dwie inne wyspy (np. Seymour Norte i Plazas).

Przelet do Quito (2700-2850 m n.p.m. - zwiedzanie starej części /UNESCO/) - Mitad del Mundo (pomnik na równiku!) i dalej do Polski. Powrót do Katowic 27 lipca przed północą.

Zapisy: Antoni Winiarski, e-mail:

awini55@yahoo.com, tel. 508 290199.

Aktualne informacje

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/pieekw.html>

Pielgrzymki organizowane przez Jana Mikosa

Program Pielgrzymek Klubu Inteligencji

Katolickiej przy parafii na Tysiąclecie Dolne

Kontakt telefoniczny; Jan Mikos, 697 684666, e-mail - mikosjan@gmail.com. Tel. domowy

32/2544060. Dyżur: wtorki w salce nr 2 przy parafii na Tysiącleciu Dolnym w godz. 17-18 i w każdy ostatni piątek miesiąca w siedzibie KIK w Katowicach przy kościele Mariackim.

Zapraszamy do wspólnego pielgrzymowania. Zgłoszenia na dostarczonej karcie. Można telefonicznie. Zgłoszenia przy braku wpłat traktowane będą jako rezerwowe. Kolejność siedzeń w autokarze wg zapisów i dokonanych wpłat zaliczek lub całości.

26.04.2014. Centrum JPPI i Łagiewniki. Koszt 30 zł. Wyjazd godz. 7:00 przyjazd ok. 18:00.

14-17.05.2014. Polska, Czechy. 1 dzień - Duszniki Zdrój, Lewin Kłodzki, Jeleniów, Czarna, Kudowa - 3 noclegi. 2 dzień - Czechy - Jaromierz, Hradec Kralowe, Pardubice. 3 dzień - Czechy - Święta Góra koło Przybram - Narodowe sanktuarium Czechów objawienia Maryjne. 4 dzień - Polska - Szczytno, Kłodzko, przyjazd do Katowic. Koszt 685 zł. Przejazdy, opłaty drogowe, opłaty parkingowe noclegi, 3 śniadania, 3 obiadokolacje, posługa przewodnika i kapłana. Wyjazd o godzinie 6:00 z parkingu przy parafii i 6:15 z Placu Andrzeja w Katowicach.

13-15.06.2014. Kalisz, Licheń. Koszt 300 zł pok. 3 i 4 osobowe i 350 w pok. 2-osobowych. Świadczenia - przejazd, 2 noclegi, 2 śniadania, 2 obiadokolacje, ubezpieczenie. Wyjazd. godz. 6:30.

21-24.08.2014. Polska, Słowacja. 1. Dzień - Nowy Sącz, Kamianna, Krynica - 3 noclegi. 2 dzień - Słowacja - Sabinov, Bordejov, Presov, Spiska Kapituła. 3 dzień - Słowacja - Lewocza - Narodowe Sanktuarium Słowaków objawienia Maryjne, Podolinec, Poprad. 4 dzień - Polska - Ciężkowice, Lipnica Murowana. Koszt 695zł. 3 noclegi, 3 śniadania, 3 obiadokolacje, przejazd, opłaty drogowe, opłaty parkingowe, ubezpieczenie, przewodnik, kapłan. Wyjazd godz. 6:00 z parkingu przy par. na Dolnym Tysiącleciu.

1-14.09.2014. Bałkany - szlakiem 6 stolic. Serbia - Belgrad - 2 noclegi, Bułgaria - Sofia - 1 nocleg, Macedonia - Skopie - 1 nocleg, Albania - Tirana, Kruje, Shkoder - 2 noclegi, Czarnogóra - Podgorice, Cetinje, Kotor - 2 noclegi, Chorwacja - Dubrownik, BiH - Medjugorje, Krawice - 4 noclegi, Węgry - Budapeszt 1 nocleg. Koszt 2950 zł. + 25 Euro na wstępy. Świadczenia - przejazd, 13 noclegów, 13 śniadań, 12 obiadokolacji, ubezpieczenie, opłaty drogowe,

opłaty graniczne, opłaty parkingowe, posługa przewodnika, posługa kapłana. Wyjazd godz. 5:00 z parafii na Dolnym Tysiącleciu i 5:15 z pl. Andrzeja w Katowicach.

4.10.2014. Leśniów, Częstochowa. Koszt 35 zł. Wyjazd godz. 7:0, przyjazd godz. 18:00.

Kontakt w siedzibie KIK w Katowicach lub pod nr. telefonu 697 684666, 32/2544060

Zapraszamy do wspólnego pielgrzymowania. Zgłoszenia na dostarczonej karcie. Można telefonicznie. Zgłoszenia przy braku wpłat traktowane będą jako rezerwowe. Kolejność siedzeń w autokarze wg zapisów i dokonanych wpłat za liczek lub całosci.

7-9 marca 2014. Rekolekcje Wielkopostne u OO Jezuitów w Czechowicach.

Rekolekcje rozpoczynają się kolacją w piątek a kończą obiadem w niedzielę. 3 posiłki dziennie.

Koszt: Pokój dwuosobowy z łazienką: 160 zł od osoby, pokój jednoosobowy z łazienką - 200 zł.

Zgłoszenia: Antoni Winiarski. Tel 508 290199, E-mail: awini55@yahoo.com.

Wpłata na miejscu w Domu Rekolekcyjnym.

<http://www.czechowice.deon.pl/>

26-28 września 2014. Rekolekcje KIK w Archidiecezjalnym Domu Rekolekcyjnym w Kokoszycach.

Koszt 120 zł z własnym transportem lub 170 zł z przywozem i odwiezieniem autobusem z Katowic. Pełne wyżywienie - 3 posiłki dziennie. Wpłata przy zapisie.

Zapisy: Jan Mikos tel. 697 684666. E-mail - mikosjan@gmail.com

Dyżur we wtorki w salce nr 2 przy parafii na Tysiącleciu Dolnym w godz. 17-18.

Sekcja Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny zaprasza

W siedzibie KIK w Katowicach raz w miesiącu, w drugą środę, odbywają się interesujące spotkania. Od godz. 17.00 nasz kapelan ks. prof. dr hab. Józef Kozyra, biblista, odpowiada na różne pytania związane z wiarą, religią i Kościołem. O godz. 18.00 pochylamy się nad Pismem Świętym.

Msze św. pierwszopiątkowe

Godz. 19.00 w Kościele Akademickim (krypta katedry Chrystusa Króla w Katowicach) wspólne z Duszpasterstwem Akademickim.

Dyżury w siedzibie KIK

W piątki od godz. 17.00 do 18.00. Prezes - pierwszy piątek miesiąca, skarbnik - ostatni piątek miesiąca, przewodniczący Sekcji Śródmieście - trzeci piątek miesiąca.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Rajmund Rał, Piotr Pietrasz, Wiesław Mrowiec i Mariusz Skiba – członkowie KIK w Katowicach (renekr@poczta.onet.pl).

Składki:

Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, od osoby niepracującej - 3 zł, wpisowe - 10 zł.

O ile to jest możliwe, składki prosimy wpłacać skarbnikowi, Małgorzacie Piechoczek (605150654), która dyżuruje w siedzibie KIK w ostatni piątek miesiąca.

Numer konta KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac Ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice Rachunek Bankowy w PKO BP SA XI O/Katowice

29 1020 2313 0000 3302 0124 7709

Biblioteka KIK

Czynna w godzinach dyżurów. Zapraszamy.

Informacja o Radzie Porozumienia KIK w Internecie:

<http://porozumienie.kik.opoka.org.pl>

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Dyżury w siedzibie Klubu w Katowicach

(pl. Ks. Emila Szramka 2/13): w piątki od godz. 17.00 do 18.00.

Redagują: Barbara Kwaśnik, Lidia Kania, Stanisław Waluś (32-2381797, s.walus@data.pl). Nakład: 350. Adres do korespondencji: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376